

DRUGA KNJIGA SAMUILOVA

KOJA SE ZOVE I DRUGA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A po smrti Saulovoj, kad se David vrati pobiv-
{i Amalike i osta u Siklagu dva dana,

1:2 Tre}ega dana, gle, do|e jedan iz vojske Sau-
love razdrtijeh haljina i glave posute prahom; i do-
{av k Davidu pade na zemlju i pokloni se.

1:3 I re~e mu David: otkuda ide{? A on mu re~e:
iz okola Izrailjskoga utekoh.

1:4 A David mu re~e: {ta bi? ka`i mi. A on re~e:
narod pobje`e iz boja; i mnogo naroda pade i izgi-
be, pogibe i Saul i sin mu Jonatan.

1:5 A David re~e momku koji mu donese glas:
kako zna{ da je poginuo i sin mu Jonatan?

1:6 A momak koji mu donese glas re~e: slu~ajno
do|oh na goru Gelvuju, a to se Saul naslonio na
koplje svoje, kola i konjici pribli`avahu se k nje-
mu.

1:7 A on obazrev{i se natrag ugleda me, pa me
viknu, a ja mu rekoh: evo me.

1:8 A on mi re~e: ko si? A ja mu rekoh: Amalik
sam.

1:9 A on mi re~e: pristupi k meni ubij me; jer
me obuze{e muke, a jo{ je sasvijem du{a u meni.

1:10 I pristupih k njemu i ubih ga, jer sam znao
da ne}e ostati `iv po{to pade; i uzeh vijenac carski
koji mu bje{e na glavi i grivnu koja mu bje{e na
ruci, i evo donesoh gospodaru svojemu.

1:11 Tada David zgrabi haljine na sebi i razdrije
ih; tako i svi ljudi koji bijahu s njim.

1:12 I rida{e i plaka{e, i posti{e do ve~eri za Sa-
ulom i za Jonatanom sinom njegovijem i za naro-

dom Gospodnjim i za domom Izrailjevijem {to
izgibo{e od ma~a.

1:13 I re~e David momku koji mu donese glas:
odakle si? A on re~e: ja sam sin jednoga do{ljaka
Amalika.

1:14 Re~e mu David: kako te nije bilo strah po-
di}i ruku svoju i ubiti pomazanika Gospodnjega?

1:15 I dozva David jednoga izme|u momaka
svojih i re~e: hodi, pogubi ga. A on ga udari, te
umrije.

1:16 I re~e mu David: krv tvoja na tvoju glavu;
jer tvoja usta svjedo~i{e na te govore}i: ja sam
ubio pomazanika Gospodnjega.

1:17 Tada David narica ovako za Saulom i za
Jonatanom sinom njegovijem,

1:18 I izgovori, da bi se u~ili sinovi Judini luku,
i eto je napisano u knjizi istinitoga:

1:19 Diko Izrailjeva! na tvojim visinama pobije-
ni su; kako pado{e junaci?

1:20 Ne kazujte u Gatu, i ne razgla{ujte po uli-
cama Askalonskim, da se ne vesele k}eri Filistej-
ske i da ne igraju k}eri neobrezanijeh.

1:21 Gore Gelvujske! ne padala rosa ni da`d na
vas, i ne rodilo polje za prinos, jer je tu ba~en {tit
sa junaka, {tit Saulov, kao da nije pomazan uljem.

1:22 Bez krvi pobijenijeh i bez masti od junaka
nije se vra}ao luk Jonatanov, niti je ma~ Saulov
dolazio natrag prazan.

1:23 Saul i Jonatan, mili i dragi za `ivota, ni za
smrti se ne rastavi{e; lak{i od orlova bijahu.

1:24 K}eri Izrailjeve! pla~ite za Saulom, koji
vas je obla~io u skerlet lijepo, i kitio vas zlatnijem
zakladima po haljinama va{im.

1:25 Kako pado{e junaci u boju! Jonatan kako pogibe na tvojim visinama!

1:26 @ao mi je za tobom, brate Jonatane; bio si mi mio vrlo; ve}a mi je bila ljubav tvoja od ljubavi `enske.

1:27 Kako pado{e junaci, i propade oru`je ubojito!

GLAVA 2

A poslije toga David upita Gospoda govore}i: ho}u li oti}i u koji grad Judin? A Gospod mu re~e: otidi. A David re~e: u koji da otidem? Re~e: Hevron.

2:2 I David otide onamo sa dvije `ene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom koja prije bje{e `ena Navala iz Karmila.

2:3 I ljude koji bijahu s njim odvede David, sve s porodicama njihovijem, i nastani{e se po gradovima Hevranskim.

2:4 I do|o{e ljudi od Jude, i pomaza{e ondje Davida za cara nad domom Judinijem. I javi{e Davidu govore}i: ljudi iz Javisa Galadova pogrebo{e Saula.

2:5 I David posla poslanike k ljudima u Javisu Galadovu, i re~e im: da ste blagosloveni Gospodu {to u~iniste milost gospodaru svojemu, Saulu i pogreboste ga.

2:6 Zato da u~ini Gospod vama milost i vjeru; a ja }u vam u~initi dobro, {to ste to u~inili.

2:7 I neka vam se ukrijepe ruke i budite hrabri; jer Saul gospodar va{ pogibe, a dom Judin pomaza mene za cara nad sobom.

2:8 Ali Avenir sin Nirov vojvoda Saulov uze Isvosteja sina Saulova, i odvede ga u Mahanajim.

2:9 I zacari ga nad Galadom i nad Asurom i Jezraelom i Jefremom i Venijaminom i nad svijem Izrailjem.

2:10 ^etrdeset godina bje{e Isvosteju sinu Saulovu kad po~e carovati nad Izrailjem; i carova dvije godine. Samo dom Judin dr`a{e se Davida.

2:11 A David carova u Hevronu nad domom Judinijem sedam godina i {est mjeseca.

2:12 Potom izide Avenir sin Nirov i sluge Isvosteja sina Saulova iz Mahanajima u Gavaon.

2:13 Tako|e i Joav sin Serujin i sluge Davidove izido{e i sreto{e se s njima kod jezera Gavaonskoga, i stado{e jedan s jedne strane a drugi s druge strane.

2:14 Tada re~e Avenir Joavu: neka ustanu momci i neka se proigraju pred nama. I re~e Joav: neka ustanu.

2:15 I usta{e, i izido{e na broj: dvanaest od Venijamina sa strane Isvosteja sina Saulova, i dvanaest izme|u sluga Davidovijeh.

2:16 I uhvati{e jedan drugoga za glavu, i tisnu jedan drugomu ma~ svoj u bok, i popada{e zajedno. Otuda se prozva ono mjesto Halkat-Asurim kod Gavaona.

2:17 I bi `estok boj onoga dana; i sluge Davidove razbi{e Avenira i Izrailjce.

2:18 A ondje bijahu tri sina Serujina: Joav i Avisaj i Asailo. A Asailo bija{e lak na nogu kao srna u polju;

2:19 I potjera Asailo Avenira, i ne svrnu ni nadesno ni nalijevo iza Avenira.

2:20 I Avenir obazre se natrag i re~e: jesi li ti, Asailo? A on re~e: ja sam.

2:21 A Avenir mu re~e: svrni nadesno ili nalijevo, i uzmi jednoga od tih momaka, i skini odoru s njega. Ali ne htje Asailo svrnuti iza njega.

2:22 I Avenir opet re~e Asailu: otstupi od mene; za{to da te sastavim sa zemljom? i kako bih smeo pogledati u Joava brata tvojega?

2:23 Ali on ne htje otstupiti; i Avenir ga udari kopljem pod peto rebro, i iza|e mu koplje na le|a, te on pade ondje i umrije na mjesto. I ko god do|e na ono mjesto gdje pade i pogibe Asailo, ustavlja{e se.

2:24 Ali Joav i Avisaj potjera{e Avenira, i sunce za|e kad do|o{e do brda Ame, koja je prema Giji na putu u pustinju Gavaonsku.

2:25 I skupi{e se sinovi Venijaminovi za Aveniru, te se na~ini ~eta, i stado{e na vrh jednoga brda.

2:26 I Avenir viknu Joava i re~e: ho}e li ma~pro`dirati dovijeka? ne zna{ li da jadi bivaju napo~{ljetku? za{to ve} ne ka`e{ narodu da se pro|u bra~}e svoje?

2:27 A Joav re~e: tako `iv bio Bog, da nijesi kazao, narod bi jo{ jutros oti{ao, nijedan ne bi tjerao brata svojega.

2:28 Tada zatrubi Joav u trubu, i ustavi se sav narod i presta{e tjerati Izrailja, i ne bi{e se vi{e.

2:29 I tako Avenir i ljudi njegovi ido{e preko polja cijelu onu no}, i prije|o{e preko Jordana, i pro{av{i sav Vitron do|o{e u Mahanajim.

2:30 A Joav se vrati od Avenira, i kad skupi sav narod, ne bje{e od sluga Davidovijeh devetnaest ljudi i Asaila.

2:31 Ali sluge Davidove pobi{e sinova Venijaminovijeh, ljudi Avenirovijeh, tri stotine i {ezdeset ljudi, koji izgibo{e.

2:32 A Asaila uze{e i pogrebo{e u grobu oca njegova koji bija{e u Vitlejemu. I Joav i ljudi njegovi ido{e svu no}, i osvanu{e u Hevronu.

GLAVA 3

I dugo bija{e rat izme|u doma Saulova i doma Davidova; ali David sve ve}ma ja~a{e a dom Saulov postaja{e sve slabiji.

3:2 I Davidu se rodi{e sinovi u Hevronu: prvenac mu bje{e Amnon od Ahinoame Jezraeljanke;

3:3 Drugi bje{e Hileav od Avigeje `ene Navala Karmilca; tre}i Avesalom sin Mahe k}eri Talmaja cara Gesurskoga;

3:4 ^etvrti Adonija sin Agitin; i peti Sefatija sin Avitalin;

3:5 I {esti Itram od Egle `ene Davidove. Ti se rodi{e Davidu u Hevronu.

3:6 I dok bija{e rat izme|u doma Saulova i doma Davidova, Avenir branja{e dom Saulov.

3:7 A Saul ima{e ino~u po imenu Resfu k}er Ajinu; i Isvostej re~e Aveniru: za{to si spavao kod ino~e oca mojeg?

3:8 I Avenir se razgnjevi na rije~i Isvostejeve i re~e: jesam li ja pasja glava, koji sada ~inim na Ju-

di milost domu Saula oca tvojega i bra}i njegovoj i prijateljima njegovijem, i nijesam te pustio u ruke Davidove, te danas tra`i{ na meni zlo radi te `ene?

3:9 Tako neka u~ini Bog Aveniru, i tako neka doda, ako ne u~inim Davidu kako mu se Gospod zakleo,

3:10 Da se prenese ovo carstvo od doma Saulova, i da se utvrdi prijesto Davidov nad Izrailjem i nad Judom, od Dana do Virsaveje.

3:11 I on ne mo`e vi{e ni{ta odgovoriti Aveniru, jer ga se boja{e.

3:12 I Avenir posla poslanike k Davidu od sebe i poru~i: ~ija je zemlja? I poru~i mu: u~ini vjeru sa mnom, i evo ruka }e moja biti s tobom, da obratim k tebi svega Izrailja.

3:13 A on odgovori: dobro; ja }u u~initi vjeru s tobom; ali jedno i{tem od tebe, i to: da ne vidi{ lica mojega ako mi prvo ne dovede{ Mihalu k}er Saulovu, kad do|e{ da vidi{ lice moje.

3:14 I posla David poslanike k Isvosteju sinu Saulovu, i poru~i mu: daj mi `enu moju Mihalu, koju isprosih za sto okrajaka Filistejskih.

3:15 I Isvostej posla te je uze od mu`a, od Faltila, sina Laisova.

3:16 A mu` njezin po|e s njom, i jednako plaka{e za njom do Vaurima. Tada mu re~e Avenir: idi, vrati se natrag. I on se vrati.

3:17 Potom Avenir govori starje{inama Izrailjskim, i re~e im: pre|e tra`iste Davida da bude car nad vama.

3:18 Eto sada u~inite; jer je Gospod rekao za Davida govore}i: preko Davida sluge svojega izba~i}u narod svoj Izrailja iz ruku Filistejskih i iz ruku svih neprijatelja njihovijeh.

3:19 Tako govori Avenir i sinovima Venijaminovijem. Potom otide Avenir i u Hevron da ka`e Davidu sve {to za dobro na|e Izrailj i sav dom Venijaminov.

3:20 I kad do|e Avenir k Davidu u Hevron i s njim dvadeset ljudi, u~ini David gozbu Aveniru i ljudima koji bijahu s njim.

3:21 I re~e Avenir Davidu: da ustanem i idem da skupim k caru gospodaru svojemu sav narod Izrai-

ljev da u~ine vjeru s tobom, pa da caruje{ kako ti du{a `eli. I David otpusti Avenira da ide s mirom.

3:22 A gle, sluge Davidove vra}ahu se s Joavom iz boja, i tjerahu sa sobom velik plijen; a Avenir ve} ne bje{e kod Davida u Hevronu, jer ga otpusti, te otide s mirom.

3:23 Joav dakle i sva vojska {to bje{e s njim do|o{e onamo; i javi{e Joavu govore}i: Avenir sin Nirov dolazio je k caru, i on ga otpusti te otide s mirom.

3:24 I Joav otide k caru i re~e: {ta u~ini? Gle, Avenir je dolazio k tebi; za{to ga pusti te otide?

3:25 Poznaje{ li Avenira sina Nirova? dolazio je da te prevari, da vidi kuda hodi{ i da dozna sve {to radi{.

3:26 Potom oti{av Joav od Davida posla ljude za Avenirom da ga vrata od studenca Sire, a David ne znadija{e za to.

3:27 I kad se vrati Avenir u Hevron, odvede ga Joav na stranu pod vrata kao da govori s njim nasamo; ondje ga udari pod peto rebro, te umrije za krv Asaila brata njegova.

3:28 A kad David poslije to ~u, re~e: ja nijesam kriv ni carstvo moje pred Gospodom dovijeka za krv Avenira sina Nirova.

3:29 Neka padne na glavu Joavovu i na sav dom oca njegova; i neka dom Joavov ne bude nikad bez ~ovjeka bolna od te~enja ili gubava ili koji ide o {tapu ili koji padne od ma~a ili koji nema hljeba.

3:30 Tako Joav i Avisaj brat njegov ubi{e Avenira {to on pogubi Asaila brata njihova kod Gavona u boju.

3:31 I re~e David Joavu i svemu narodu koji bija{e s njim: razderite haljine svoje i pripa{ite kostrijet, i pla~ite za Avenirom. I car David i|a{e za nosilima.

3:32 A kad pogrebo{e Avenira u Hevronu, car podi`e glas svoj i plaka na grobu Avenirovu; plaka i sav narod.

3:33 I nari~u}i za Avenirom re~e: umrije li Avenir kako umire bezumnik?

3:34 Ruke tvoje ne bi{e vezane, niti noge tvoje u okov okovane; pao si kao {to se pada od nevaljalijeh ljudi. Tada jo{ ve}ma plaka za njim sav narod.

3:35 I do|e sav narod nude}i Davida da jede {to, dok jo{ bija{e dan; ali se David zakle i re~e: Bog neka mi u~ini tako, i tako neka doda, ako okusim hljeba ili {to drugo dok ne za|e sunce.

3:36 I sav narod ~u to, i bi im po volji; {to god ~inja{e car, bje{e po volji svemu narodu.

3:37 I pozna sav narod i sav Izrailj u onaj dan da nije bilo od cara {to pogibe Avenir sin Nirov.

3:38 I car re~e slugama svojim: ne znate li da je vojvoda i to veliki poginuo danas u Izrailju?

3:39 Ali ja sam sada jo{ slab, ako i jesam poma-zani car; a ovi ljudi, sinovi Serujini, vrlo su mi silni. Neka Gospod plati onome koji ~ini zlo prema zlo}i njegovoj.

GLAVA 4

A kad ~u sin Saulov da je poginuo Avenir u Hevronu, klonu{e mu ruke, i sav se Izrailj smete.

4:2 A ima{e sin Saulov dvije vojvode nad ~etama; jednom bje{e ime Vana, drugom bje{e ime Rihav, sinovi Rimona Viro}anina, od sinova Venijaminovijeh; jer se i Virot broja{e Venijaminu;

4:3 A Viro}ani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje osta{e kao do|ljaci do dana{njega dana.

4:4 I ima{e Jonatan sin Saulov sina hroma na nogu, kojemu bija{e pet godina kad do|e glas o smrti Saulovoj i Jonatanovoj iz Jezraela, te ga uze dadilja njegova i pobje`e, i kad brzo bje`a{e, on pade i ohronu; a ime mu bija{e Mefivostej.

4:5 I po|o{e sinovi Rimona Viro}anina, Rihav i Vana, i do|o{e u podne u ku}u Isvostejevu; a on po~iva{e u podne.

4:6 I u|o{e u ku}u kao da uzmu p{enice, i probodo{e ga pod peto rebro Rihav i Vana, i pobjego{e.

4:7 Kad u|o{e u ku}u, on le`a{e na postelji svojoj u kljeti gdje spava{e, te ga probodo{e i ubi{e, i

otsjeko{e mu glavu i uze{e je, pa otido{e putem preko polja cijelu onu no}.

4:8 I doneso{e glavu Isvostejevu Davidu u Hevron, i reko{e caru: evo glave Isvosteja sina Saulova, neprijatelja tvojega, koji je tra`io du{u tvoju; i Gospod osveti danas cara gospodara mojega od Saula i sjemena njegova.

4:9 Ali David odgovaraju}i Rihavu i Vani bratu njegovu, sinovima Rimona Viro}anina, re~e im: tako da je `iv Gospod, koji je izbavio du{u moju iz svake nevolje.

4:10 Kad onoga koji mi javi govore}i: gle, pogibe Saul, i mi{lja{e da }e mi javiti dobre glase, uhvatih i ubih u Siklagu, i to mu bi od mene dar za glase njegove,

4:11 Akamoli ljude bezbo`ne, koji ubi{e ~ovjeka prava, u ku}i njegovoj, na postelji njegovoj! ne}u li iskati krvi njegove iz va{ih ruku, i vas istrijebiti sa zemlje?

4:12 I zapovjedi David momcima svojim, te ih pogubi{e, i otsjeko{e im ruke i noge, i objesi{e kod jezera Hevranskoga; a glavu Isvostejevu uze{e i pogrebo{e u grobu Avenirovu u Hevronu.

GLAVA 5

Tada do|o{e sva plemena Izrailjeva k Davidu u Hevron, i reko{e mu govore}i: evo mi smo kost tvoja i tijelo tvoje.

5:2 I prije, dok Saul bija{e car nad nama, ti si odvodio i dovodio Izrailja; i Gospod ti je rekao: ti }e{ pasti narod moj Izrailja i ti }e{ biti vo| Izrailju.

5:3 Tako do|o{e sve starje{ine Izrailjeve k caru u Hevron, i u~ini s njima car David vjeru u Hevronu pred Gospodom; i pomaza{e Davida za cara nad Izrailjem.

5:4 Trideset godina bija{e Davidu kad se zacari, i carova ~etrdeset godina.

5:5 U Hevronu carova nad Judom sedam godina i {est mjeseca; a u Jerusalimu carova trideset i tri godine nad svijem Izrailjem i Judom.

5:6 A car otide sa svojim ljudima u Jerusalim na Jevuseje, koji `ivljahu u onoj zemlji. I oni reko{e

Davidu govore}i: ne}e{ u}i ovamo dok ne uzme{ slijepce i hrome, hote}i kazati: ne}e u}i ovamo David.

5:7 Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov.

5:8 Jer re~e David u onaj dan: ko god pobije Jevuseje i do|e do jaza, i do slijepijeh i hromijeh, na koje mrzi du{a Davidova, bi}e vojvoda. Zato se ka`e: slijepi i hromi da ne ulaze u ovu ku}u.

5:9 I sjede David u kuli, i nazva je gradom Davidovijem: i pogradi je David unaokolo od Milona i unutra.

5:10 I David jednako napredova{e, jer Gospod Bog nad vojskama bje{e s njim.

5:11 I Hiram car Tirski posla poslanike k Davidu, i kedrovijeh drva i drvodjelja i kamenara, i sa gradi{e ku}u Davidu.

5:12 I razumje David da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem, i da je uzvisio carstvo njegovo radi naroda svojega Izrailja.

5:13 I uze David jo{ ino~a i `ena iz Jerusalima, po{to do|e iz Hevrona; i rodi se Davidu jo{ sinova i k}eri.

5:14 I ovo su imena onijeh koji mu se rodi{e u Jerusalimu: Samuja i Sovav i Natan i Solomun,

5:15 I Jevar i Elisuja i Nafig i Jafija,

5:16 I Elisama i Elijada i Elifalet.

5:17 A Filisteji ~uv{i da su pomazali Davida za cara nad Izrailjem, izido{e svi Filisteji da tra`e Davida; a David ~uv{i to, otide u kulu.

5:18 I Filisteji do{av{i ra{iri{e se po dolini Rafajskoj.

5:19 Tada David upita Gospoda govore}i: ho}u li iza}i na Filisteje? Ho}e{ li ih dati u moje ruke? A Gospod re~e Davidu: iza|i; doista }u dati Filisteje u tvoje ruke.

5:20 Tada David do|e u Val-Ferasim, i pobi ih ondje, i re~e: prodrije Gospod neprijatelje moje preda mnom kao kad voda prodire. Otuda se prozva ono mjesto Val-Ferasim.

5:21 I ostavi{e ondje la`ne bogove svoje; a David i ljudi njegovi odneso{e ih.

5:22 I opet nanovo do|o{e Filisteji, i ra{iri{e se u dolini Rafajskoj.

5:23 I David upita Gospoda, koji re~e: ne idi pred njih, nego im za|i za le|a, pa udari na njih prema dudovima.

5:24 Pa kad ~uje{ da za{u{ti po vrhovima od dudova, onda se kreni, jer }e onda po}i Gospod pred tobom da pobije vojsku Filistejsku.

5:25 I David u~ini tako kako mu zapovjedi Gospod, i pobi Filisteje od Gavaje do Gezera.

GLAVA 6

Poslje skupi opet David sve ljude izabrane iz Izrailja, trideset tisu}a.

6:2 Pa se podi`e David i sav narod {to bija{e s njim i otide iz Vale Judine da prenese otuda kov~eg Bo`ji, kod kojega se prizivlje ime, ime Gospoda nad vojskama, koji sjedi na heruvimima.

6:3 I metnu{e kov~eg Bo`ji na nova kola, i povezo{e ga iz ku}e Avinadavove, koja bija{e na brdu; a Uza i Ahijo sinovi Avinadavovi upravljahu novijem kolima.

6:4 I odvezo{e kov~eg Bo`ji iz ku}e Avinadavove, koja bija{e na brdu, i Ahijo i|a{e pred kov~egom.

6:5 A David i sav dom Izrailjev udarahu pred Gospodom u svakojake sprave od drveta kedrova, u gusle, u psaltire, u bubnje, u svirale i u kimvale.

6:6 A kad do|o{e do gumna Nahonova, Uza se ma{i za kov~eg Bo`ji i prihvati ga, jer volovi pote{e na stranu.

6:7 I Gospod se razgnjevi na Uzu, i udari ga Bog ondje za tu nepa`nju, te umrije ondje kod kov~ega Bo`ijega.

6:8 I o`alosti se David {to Gospod ubi Uzu. Zato se prozva ono mjesto Fares-Uza do danas.

6:9 I upla{i se David od Gospoda u onaj dan, i re~e: kako }e do}i k meni kov~eg Gospodnji?

6:10 I ne htje David odvesti kov~ega Gospodnjega k sebi u grad Davidov; nego ga skloni David u ku}u Ovid-Edoma Getejina.

6:11 I osta kov~eg Gospodnji u ku}i Ovid-Edoma Getejina tri mjeseca, i blagoslovi Gospod Ovid-Edoma i sav dom njegov.

6:12 I javi{e caru Davidu govore}i: Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve {to ima radi kov~ega Bo`ijega. Tada otide David, i prenese kov~eg Bo`ji iz ku}e Ovid-Edomove u grad Davidov s veseljem.

6:13 I kad oni koji no{ahu kov~eg Gospodnji postupi{e {est koraka, prinese na `rtvu vola i debela ovna.

6:14 I David igra{e iz sve snage pred Gospodom, i bje{e ogrnut ople}kom lanenijem.

6:15 Tako David i sav dom Izrailjev no{ahu kov~eg Gospodnji podvikuju}i i trube}i u trube.

6:16 A kad kov~eg Gospodnji ula`a{e u grad Davidov, Mihala k}i Saulova gledaju}i s prozora vidje cara Davida gdje ska~e i igra pred Gospodom, i podrugnu mu se u srcu svojem.

6:17 A kad doneso{e kov~eg Gospodnji, namjesti{e ga na njegovo mjesto u {atoru koji mu razape David. I prinese David `rtve zahvalne pred Gospodom.

6:18 Potom prinesav{i David `rtve paljenice i `rtve zahvalne blagoslovi narod u ime Gospoda nad vojskama.

6:19 I razdade me|u sav narod, me|u sve mno{tvo Izrailjevo, i ljudima i `enama, svakome po jedan hljeb i komad mesa i `ban vina. Potom otide narod, svak svojoj ku}i.

6:20 I David se vrati da blagoslovi svoj dom; a Mihala k}i Saulova izide na susret Davidu, i re~e: kako je slavan bio danas car Izrailjev, kad se danas otkrivao pred slu{kinjama sluga svojih, kao {to se otkrivaju nikaki ljudi!

6:21 A David re~e Mihali: pred Gospodom, koji me je izabrao preko oca tvojega i preko svega doma njegova, te mi zapovjedio da budem vo| narodu Gospodnjemu, Izrailju, igrao sam, i igra}u pred Gospodom.

6:22 I jo{ }u se ve}ma poniziti, i jo{ }u manji sebi biti; i opet }u biti slavan pred slu{kinjama, za koje govori{.

6:23 I Mihala k}i Saulova ne ima poroda do smrti svoje.

GLAVA 7

A kad car sje|a{e kod ku}e svoje, i Gospod mu dade mir svuda unaokolo od svih neprijatelja njegovijeh,

7:2 Re~e car Natanu proroku: vidi, ja stojim u ku}i od kedrova drveta, a kov~eg Bo`ji stoji pod zavjesima.

7:3 A Natan re~e caru: {ta ti je god u srcu, idi, ~ini, jer je Gospod s tobom.

7:4 Ali onu no} do|e rije~ Gospodnja k Natanu govore}i:

7:5 Idi i reci sluzi mojemu Davidu: ovako veli Gospod: ti li }e{ mi na~initi ku}u da u njoj nastavam?

7:6 Kad nijesam nastavao u ku}i od kad izvedoh sinove Izrailjeve iz Misira do danas, nego sam hodio u {atoru i u naslonu.

7:7 Kuda sam god hodio sa svijem sinovima Izrailjevim, jesam li jednu rije~ rekao kome od sudija Izrailjevijeh, kojima zapovijedah da pasu narod moj Izrailja, i kazao: za{to mi ne na~inite ku}e od kedra?

7:8 Ovako dakle reci Davidu sluzi mojemu: ovako veli Gospod nad vojskama: ja te uzeh od tora, od ovaca, da bude{ vo| narodu mojemu, Izrailju:

7:9 I bjeh s tobom kuda si god hodio, i istrijebih sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti ime veliko, kao {to je ime velikijeh ljudi koji su na zemlji.

7:10 I odredi}u mjesto narodu svojemu Izrailju, i posadi}u ga, te }e nastavati u svom mjestu, i ne}e se vi{e pretresati, niti }e ih vi{e mu~iti nepravednici kao prije,

7:11 I od onoga dana kad postavih sudije nad narodom svojim Izrailjem; i smiri}u te od svih neprijatelja tvojih. Jo{te ti javlja Gospod da }e ti Gospod na~initi ku}u.

7:12 Kad se navr{e dani tvoji, i po~ine{ kod oca svojih, podignu}u sjeme tvoje nakon tebe, koje }e iza}i iz utrobe tvoje, i utvrdi}u carstvo njegovo.

7:13 On }e sazidati dom imenu mojemu, i utvrdi}u prijesto carstva njegova do vijeka.

7:14 Ja }u mu biti otac, i on }e mi biti sin: ako u~ini {to zlo, kara}u ga prutom ljudskim i udarcima sinova ~ovje~ijih.

7:15 Ali milost moja ne}e se ukloniti od njega kao {to sam je uklonio od Saula, kojega uklonih ispred tebe.

7:16 Nego }e tvrd biti dom tvoj i carstvo tvoje do vijeka pred tobom, i prijesto }e tvoj stajati do vijeka.

7:17 Po svijem ovijem rije~ima i po svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu.

7:18 Tada do|e car David i stade pred Gospodom, i re~e: ko sam ja, Gospode, Gospode, i {ta je moj dom, te si me doveo dovdje?

7:19 Pa i to ti se jo{ ~ini malo, Gospode, Gospode, nego si govorio i za dom sluge svojega na dugo vremena. Je li to zakon ~ovje~ji, Gospode, Gospode!

7:20 Ali {ta }e jo{te David da ti govori? ta ti zna{ slugu svojega, Gospode, Gospode!

7:21 Radi rije~i svoje i po srcu svojem u~inio si sve ove velike stvari obznanjuju}i ih sluzi svojem.

7:22 Zato si velik, Gospode Bo`e, nema takoga kakav si ti; i nema Boga osim tebe, po svemu {to ~usmo svojim u{ima.

7:23 Jer koji je narod na zemlji kao tvoj narod Izrailj? kojega je radi Bog i{ao da ga iskupi da mu bude narod i da ste~e sebi ime i da vam u~ini velika i stra{na djela u zemlji tvojoj, pred narodom tvojim, koji si iskupio sebi iz Misira, od naroda i bogova njihovijeh.

7:24 Jer si utvrdio sebi narod svoj Izrailja da ti bude narod do vijeka; a ti si im, Gospode, Bog.

7:25 I tako, Gospode Bo`e, rije~ koju si obrekao sluzi svojem i domu njegovu, potvrdi zasvagda, i u~ini kako si rekao.

7:26 Neka se veli~a ime tvoje do vijeka, da se govori: Gospod je nad vojskama Bog nad Izrailjem; i dom sluge tvojega Davida neka stoji tvrdo pred tobom.

7:27 Jer si ti, Gospode nad vojskama, Bo`e Izrailjev, javio sluzi svojem govore}i: dom }u sazida-

ti tebi. Zato sluga tvoj na|e u srcu svojem da ti se pomoli ovom molitvom.

7:28 Tako, Gospode, Gospode, ti si Bog, i rije-i su tvoje istina; ti si ovo dobro obrekao služi svojemu.

7:29 Budi dakle voljan i blagoslovi dom sluge svojega da bude dovijeka pred tobom; jer si ti Gospode, rekao, i tvojim }e blagoslovom biti blagosloven dom sluge tvojega dovijeka.

GLAVA 8

Poslje toga razbi David Filisteje, i pokori ih, i uze David Meteg-Amu iz ruku Filistejskih.

8:2 Razbi i Moavce, i izmjeri ih u`em povaljav{i ih po zemlji, i izmjeri ih dva u`a da se pogube a jedno u`e da se ostave u`ivotu. I Moavci posta{e sluge Davidove, i pla}ahu mu danak.

8:3 David razbi i Adad-Ezera sina Reovova cara Sovskoga, iza{av da ra{iri vlast svoju do rijeke Efrata.

8:4 I zarobi ih David tisu}u i sedam stotina konjanika i dvadeset tisu}a pje{aka, i podreza David `ile svijem konjima kolskim, samo ostavi za sto kola.

8:5 I bijahu do{li Sirci iz Damaska u pomo} Adad-Ezeru caru Sovskom, i David pobi dvadeset i dvije tisu}e Siraca.

8:6 I namjesti David vojsku u Siriji {to je pod Damaskom, i Sirci posta{e sluge Davidove pla}aju}i mu danak. I Gospod ~uva{e Davida kuda god i|a{e.

8:7 I David uze zlatne {titove koje imahu sluge Adad-Ezerove, i donese ih u Jerusolim.

8:8 I iz Vetaha i iz Virotaja gradova Adad-Ezerovijeh odnese car David silnu mjed.

8:9 A kad ~u Toja car Ematski da je David pobio svu vojsku Adad-Ezerovu,

8:10 Posla Toja Jorama sina svojega k caru Davidu da ga pozdravi i da mu ~estita {to je vojevao na Adad-Ezera i ubi ga, jer Toja ima{e rat s Adad-Ezerom; i donese Joram zaklada zlatnijeh i srebrnijeh i mjedenijeh.

8:11 Pa i to car David posveti Gospodu sa srebrom i zlatom {to bje{e posvetio od svijeh naroda koje pokori,

8:12 Od Siraca i od Moavaca i od sinova Amovijeh i od Filisteja i od Amalika, i od plijena Adad-Ezera sina Reovova cara Sovskoga.

8:13 I David ste~e ime kad se vrati pobiv Sirce, osamnaest tisu}a, u slanoj dolini.

8:14 I namjesti vojsku po Idumeji, po svoj Idumeji namjesti vojsku, i svi Edomci posta{e sluge Davidove. I Gospod ~uva{e Davida kuda god i|a{e.

8:15 Tako carova David nad svijem Izrailjem, sude}i i daju}i pravdu svemu narodu svojemu.

8:16 I Joav sin Serujin bje{e nad vojskom; a Josafat sin Ahiludov pametar;

8:17 A Sadok sin Ihitovov i Ahimeleh sin Avijatarov sve{tenici; a Seraja pisar;

8:18 A Venaja sin Jodajev bje{e nad Heretejima i Feletejima; a sinovi Davidovi knezovi.

GLAVA 9

Ire~e David: ima li jo{te ko da je ostao od doma Saulova? da mu u~inim milost radi Jonatana.

9:2 A bija{e jedan sluga doma Saulova, po imenu Siva; i dozva{e ga k Davidu. I re~e mu car: jesi li ti Siva? A on re~e: ja sam, sluga tvoj.

9:3 A car re~e: ima li jo{te ko od doma Saulova da mu u~inim milost Bo`iju? A Siva re~e caru: jo{ ima sin Jonatanov, hrom na nogu.

9:4 I re~e mu car: gdje je? A Siva re~e caru: eno ga u domu Mahira sina Amilova u Lodevaru.

9:5 Tada posla car David da ga dovedu iz Lodevara iz doma Mahira sina Amilova.

9:6 A kad do|e k Davidu Mefivostej sin Jonatana sina Saulova, pade na lice svoje i pokloni se. A David re~e: Mefivostej! A on re~e: evo sluge tvojega.

9:7 A David mu re~e: ne boj se; jer }u ti u~initi milost Jonatana radi oca tvojega, da}u ti natrag sve njive Saula oca tvojega; a ti }e{ svagda jesti za mojim stolom.

9:8 A on se pokloni i re~e: ko sam ja sluga tvoj, te si pogledao na mrtva psa kao {to sam ja?

9:9 I car dozva Sivu slugu Saulova, i re~e mu: {to je god bilo Saulovo i svega doma njegova, dao sam sinu tvoga gospodara.

9:10 Radi mu dakle zemlju ti i sinovi tvoji i slu~ge tvoje, i donosi da sin gospodara tvoga ima hljeb da jede; ali Mefivostej sin gospodara tvoga je~e svagda za mojim stolom. Siva pak ima~e petnaest sinova i dvadeset sluga.

9:11 I re~e Siva caru: kako je car gospodar moj zapovjedio slu~iti svojemu, sve }e ~initi sluga tvoj. Ali Mefivostej, re~e car, je~e za mojim stolom kao carski sin.

9:12 A Mefivostej ima~e maloga sina, kojemu ime bje~e Miha; a svi koji `ivljahu u domu Sivinu bijahu sluge Mefivostejeve.

9:13 A Mefivostej sje|a~e u Jerusalmu, jer svagda je|a~e za carevijem stolom, a bje~e hrom na obje noge.

GLAVA 10

A poslije toga umrije car sinova Amonovijeh, i zacari se Anun sin njegov na njegovo mjesto.

10:2 I re~e David: da u~inim milost Anunu sinu Nasovu, kao {to je otac njegov meni u~inio milost. I posla David da ga potje~i za ocem preko sluga svojih. I do|o~e sluge Davidove u zemlju sinova Amonovijeh.

10:3 A knezovi sinova Amonovijeh reko~e Anunu gospodaru svojemu: misli~ da je David zato poslao ljude da te potje~e, {to je rad u~initi ~ast ocu tvom? a nije zato poslao David k tebi sluge svoje da promotri grad i uhodi, pa poslije da ga raskopa?

10:4 Tada Anun uhvati sluge Davidove, i obrija im brade do pola i otsije~e im haljine po pole, do zadnjice, i opravi ih natrag.

10:5 A kad to javi~e Davidu, on posla pred njih, jer ljudi bijahu grdno osramo~eni, i poru~i im car:

sjedite u Jerihonu dokle vam naraste brada, pa onda do|ite natrag.

10:6 Tada sinovi Amonovi vide~i gdje se omrazi~e s Davidom, posla~e sinovi Amonovi, te najmi~e Siraca od Vet-Reova i Siraca od Sove dvadeset tisu}a pje~aka, i u cara Mahe tisu}u ljudi, i od Istova dvanaest tisu}a ljudi.

10:7 A David kad to ~u, posla Joava sa svom hlabrom vojskom svojom.

10:8 I Izido~e sinovi Amonovi, i uvrsta~e se pred vratima, a Sirci iz Sove i iz Reova i ljudi iz Istova i iz Mahe bijahu za sebe u polju.

10:9 I Joav vide~i namje~tenu vojsku prema sebi sprijed i ozad, uze odabrane iz sve vojske Izrailjske, i namjesti ih prema Sircima;

10:10 A ostali narod predade Avisaju bratu svojemu da ih namjesti prema sinovima Amonovijem.

10:11 I re~e: ako Sirci budu ja~i od mene, do|imi u pomo}; ako li sinovi Amonovi budu ja~i od tebe, ja }u do~i tebi u pomo}.

10:12 Budi hrabar, i dr`imo se hrabro za svoj narod i za gradove Boga svojega; a Gospod neka u~ini {to mu je po volji.

10:13 Tada Joav i narod koji bje~e s njim primako~e se da udare na Sirce, ali oni pobjego~e ispred njega.

10:14 A sinovi Amonovi vide~i gdje pobjego~e Sirci, pobjego~e i oni ispred Avisaja, i u|o~e u svoj grad. I vrati se Joav od sinova Amonovijeh, i do|e u Jerusalm.

10:15 Ali Sirci kad vidje~e gdje ih nadbi~e Izrailjci, skupi~e se opet.

10:16 I Adad-Ezer posla, te dovede Sirce ispred rijeke, koji do|o~e u Elam; a Sovak vojvoda Adad-Ezerov i|a~e pred njima.

10:17 Kad to javi~e Davidu, on skupi sve Izrailjce, i prije|e preko Jordana i do|e u Elam; i Sirci se namjesti~e protiv Davida i pobi~e se s Davidom.

10:18 Ali pobjego~e Sirci ispred Izrailja, i pobi David Siraca sedam stotina i ~etrdeset tisu}a konjika; i Sovaka vojvodu njihova ubi, te pogibe ondje.

10:19 I kad vidje~e svi carevi, sluge Adad-Ezerove, da ih razbi Izrailj, u~ini~e mir s Izrailjem, i

slu`ahu im, i Sirci ne smijahu vi{e pomagati sinovima Amonovijem.

GLAVA 11

A kad pro|e godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku, poslao David Joava i sluge svoje s njim, i svega Izrailja, te potirahu sinove Amonove, i opkoli{e Ravu; a David osta u Jerusalimu.

11:2 I pred ve~e usta David s postelje svoje, i hodaju}i po krovu carskoga dvora ugleda s krova `enu gdje se mije, a `ena bija{e vrlo lijepa na o~i.

11:3 I David poslao da propitaju za `enu i reko{e: nije li to Vitsaveja k}i Elijamova `ena Urije Hetejina?

11:4 I David poslao poslanike da je dovedu; i kad do|e k njemu, on le`e s njom, a ona se bje{e o-istila od ne-istote svoje; poslije se vratio svojoj ku}i.

11:5 I zatrudnje `ena, te poslao i javi Davidu govore}i: trudna sam.

11:6 Tada David poslao k Joavu i poru-i: po{lji mi Uriju Hetejina. I poslao Joav Uriju k Davidu.

11:7 I kad Urija do|e k njemu, zapitao ga David kako je Joav i kako je narod i kako ide rat.

11:8 Potom re~e David Uriji: idi ku}i svojoj, i operi noge svoje. I Urija izide iz careva dvora, a za njim izneso{e jelo carsko.

11:9 Ali Urija le`e na vratima dvora careva sa svijem slugama gospodara svojega, i ne otide ku}i svojoj.

11:10 I javi{e Davidu govore}i: Urija nije oti{ao ku}i svojoj. A David re~e Uriji: nijesi li do{ao s puta? za{to ne ide{ ku}i svojoj?

11:11 A Urija re~e Davidu: kov~eg i Izrailj i Juda stoje po {atorima, i Joav gospodar moj i sluge gospodara mojega stoje u polju, pa kako bih ja u{ao u ku}u svoju da jedem i pijem i spavam sa `enom svojom? Tako ti bio `iv i tako bila `iva du{a tvoja, ne}u to u-initi.

11:12 Tada re~e David Uriji: ostani ovdje jo{ danas, pa }u te sutra otpustiti. Tako osta Urija u Jerusalimu onaj dan i sutradan.

11:13 I pozvao ga David da jede i pije s njim, te ga opije. A uve~e otide, te le`e na postelju svoju sa slugama gospodara svojega, a ku}i svojoj ne otide.

11:14 A ujutro napisao David knjigu Joavu, i poslao po Uriju.

11:15 A u knjizi pisao i re~e: namjestite Uriju gdje je naj`e}i boj, pa se uzmaknite od njega da bi ga ubili da pogine.

11:16 I Joav opkoliv{i grad namjestio Uriju na mjesto gdje je znao da su najhrabriji ljudi.

11:17 I izido{e ljudi iz grada i pobije se s Judom. I pogibe iz naroda nekoliko sluga Davidovijeh; pogibe i Urija Hetejin.

11:18 Tada Joav poslao k Davidu, i javi mu sve {to bi u boju.

11:19 I zapovjedi glasniku govore}i: kad pripovjedi{ caru sve {to je bilo u boju,

11:20 Ako se razgnjevi car i re~e ti: za{to ste i{li tako blizu grada da se bijete? zar nijeste znali kako se strijelja s grada?

11:21 Ko je ubio Avimeleha sina Jeruvesetova? nije li `ena bacila na nj komad `rvnja sa zida, te pogibe u Tevesu? za{to ste i{li blizu zida? tada reci: poginuo je i sluga tvoj Urija Hetejin.

11:22 I otide glasnik, i do{av{i javi Davidu sve za {to ga je poslao Joav.

11:23 I re~e glasnik Davidu: bijahu ja-i od nas, i izido{e u polje na nas, ali ih uzbismo do vrata gradskih.

11:24 A strijelci stado{e strijeljati na sluge tvoje sa zida, i pogibe nekoliko sluga carevijeh, tako i sluga tvoj Urija Hetejin pogibe.

11:25 Tada re~e David glasniku: ovako reci Joavu: ne budi zlovoljan za to; jer ma~ pro`dire sad ovoga sad onoga; udri jo{ ja~e na grad i raskopaj ga. Tako ga ohrabri.

11:26 A `ena Urijina ~uv{i da je poginuo mu`njezin Urija, plaka za mu`em svojim.

11:27 A kad pro|e `alost, poslao David i uze je u ku}u svoju, i ona mu postala `ena, i rodi mu sina. Ali ne bje{e po volji Gospodu {to u~ini David.

GLAVA 12

I posla Gospod Natana k Davidu; i on do{av k njemu re~e mu: u jednom gradu bijahu dva ~ovjeka, jedan bogat a drugi siromah.

12:2 Bogati ima{e ovaca i goveda vrlo mnogo;

12:3 A siromah nema{e ni{ta do jednu malu ov~icu, koju bje{e kupio, i hrana{e je, te odraste uza nj i uz djecu njegovu, i je|a{e od njegova zalogaja, i iz njegove ~a{e pija{e, i na krilu mu spava{e, i bija{e mu kao k}i.

12:4 A do|e putnik k bogatome ~ovjeku, a njemu bi `ao uzeti iz svojih ovaca ili goveda da zgotovi putniku koji do|e k njemu; nego uze ovcu onoga siromaha, i zgotovi je ~ovjeku, koji do|e k njemu.

12:5 Tada se David vrlo razgnjevi na onoga ~ovjeka, i re~e Natanu: tako `iv bio Gospod, zaslu`io je smrt onaj koji je to u~inio.

12:6 I ovcu neka plati u~etvoro, {to je to u~inio i nije mu `ao bilo.

12:7 Tada re~e Natan Davidu: ti si taj. Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja sam te pomazao za cara nad Izrailjem, i ja sam te izbavio iz ruku Saulovijeh.

12:8 I dao sam ti dom gospodara tvojega, i `ene gospodara tvojega na krilo tvoje, dao sam ti dom Izrailjev i Judin; i ako je malo, dodao bih ti to i to.

12:9 Za{to si prezreo rije~ Gospodnju ~ine}i {to njemu nije po volji? Uriju Hetejina ubio si ma~em i uzeo si `enu njegovu sebi za `enu, a njega si ubio ma~em sinova Amonovijeh.

12:10 Zato ne}e se odma}i ma~ od doma tvojega dovijeka, {to si me prezreo i uzeo `enu Urije Hetejina da ti bude `ena.

12:11 Ovako veli Gospod: evo, ja }u podignuti na te zlo iz doma tvojega, i uze}u `ene tvoje na tvoje o~i, i da}u ih bli`njemu tvojemu, te }e spavati sa `enama tvojim na vidiku svakomu.

12:12 Jer ti si u~inio tajno, ali }u ja ovo u~initi pred svijem Izrailjem i svakomu na vidiku.

12:13 Tada re~e David Natanu: sagrije{ih Gospodu. A Natan re~e Davidu: i Gospod je pronio grijeh tvoj; ne}e{ umrijeti.

12:14 Ali {to si tijekom djelom dao priliku neprijateljima Gospodnjim da hule, zato }e ti umrijeti sin koji ti se rodio.

12:15 Potom Natan otide svojoj ku}i. A Gospod udari dijete koje rodi `ena Urijina Davidu, te se razbolje na smrt.

12:16 I David se molja{e Bogu za dijete, i po{ }a{e se David, i do{av{i le`a{e preko no} na zemlji.

12:17 I starje{ine doma njegova usta{e oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htje, niti jede {to s njima.

12:18 A kad bi sedmi dan, umrije dijete; i ne smijahu sluge Davidove javiti mu da je dijete umrlo, jer govorahu: evo, dok dijete bija{e `ivo, govorasmo mu, pa nas ne htje poslu{ati; a kako }emo mu kazati: umrlo je dijete? ho}e ga ucvijeliti.

12:19 A David vide}i gdje sluge njegove {ap}u me|u sobom, dosjeti se da je umrlo dijete; i re~e David slugama svojim: je li umrlo dijete? A oni reko{e: umrlo je.

12:20 Tada David usta sa zemlje, i umi se, i namaza se i preobu~e se; i otide u dom Gospodnji, i pokloni se. Potom opet do|e ku}i svojoj, i zaiska da mu donesu da jede; i jede.

12:21 A sluge njegove reko{e mu: {ta to radi? dok bija{e dijete `ivo, postio si i plakao; a kad umrije dijete, ustao si i jede{.

12:22 A on re~e: dok dijete bija{e `ivo, postio sam i plakao, jer govorah: ko zna, mo`e se smilovati Gospod na me da dijete ostane `ivo.

12:23 A sad umrlo je; {to bih postio? mogu li ga povratiti? ja }u oti}i k njemu, ali on ne}e se vratiti k meni.

12:24 Potom David utje{i Vitsaveju `enu svoju, i otide k njoj, i le`s njom. I ona rodi sina, kojemu nadje ime Solomun. I mio bje{e Gospodu.

12:25 I posla Natana proroka, te mu nadje ime Jedidija, radi Gospoda.

12:26 A Joav biju}i Ravu sinova Amonovih, uze carski grad.

12:27 I posla poslanike k Davidu, i re~e: bih Ravu, i uzeh grad na vodi.

12:28 Nego sada skupi ostali narod, i stani u oko prema gradu, i uzmi ga, da ga ne bih ja uzeo i moje se ime spominjalo na njemu.

12:29 I David skupiv sav narod otide na Ravu, i udari na nju, i uze je.

12:30 I uze caru njihovu s glave krunu, u kojoj bje{e talanat zlata, s dragim kamenjem, i metnu{e je na glavu Davidu, i odnese iz grada plijen vrlo velik.

12:31 A narod koji bija{e u njemu izvede i metnu ih pod pile i pod brane gvozdene i pod sjekire gvozdene, i sagna ih u pe}i gdje se opeke peku. I tako u~ini svijem gradovima sinova Amonovijeh. Potom se vrati David sa svijem narodom u Jeruselim.

GLAVA 13

A potom se dogodi: Avesalom sin Davidov ima{e lijepu sestru po imenu Tamaru, i zamilova je Amnon sin Davidov.

13:2 I tu`a{e Amnon tako da se razbolje radi Tamare sestre svoje; jer bje{e djevojka, te se Amnonu ~inja{e te{ko da joj u~ini {to.

13:3 A ima{e Amnon prijatelja, kojemu ime bje{e Jonadav sin Same brata Davidova; i Jonadav bje{e vrlo domi{ljat.

13:4 I re~e mu: {to se tako su{i}, carev sine, od dana na dan? ne bi li mi kazao? A Amnon mu re~e: ljubim Tamaru sestru Avesaloma brata svojega.

13:5 Tada mu re~e Jonadav: lezi u postelju svoju, i u~ini se bolestan; pa kad do|e otac tvoj da te vidi, ti mu reci: neka do|e Tamara sestra moja da me nahrani, i da zgotovi pred mojim o~ima jelo da gledam, i iz njezine ruke da jedem.

13:6 I Amnon le`e i u~ini se bolestan; i kad do|e car da ga vidi, re~e Amon caru: neka do|e Tamara sestra moja i zgotovi preda mnom dva jelca da jedem iz njezine ruke.

13:7 Tada David posla k Tamari ku}i, i poru~i joj: idi u ku}u brata svojega Amnona i zgotovi mu jelo.

13:8 I Tamara otide u ku}u brata svojega Amnona, i on le`a{e; i uze bra{na i zamijesi i zgotovi jelo pred njim i skuha.

13:9 Potom uze tavicu i izru~i preda nj; ali Amnon ne htje jesti, nego re~e: ka`ite neka izidu svi koji su kod mene. I izido{e svi.

13:10 Tada re~e Amnon Tamari: donesi to jelo u klijet da jedem iz tvoje ruke. I Tamara uze jelo {to bje{e zgotovila, i donese Amnonu bratu svojemu u klijet.

13:11 A kad mu pru`i da jede, on je uhvati i re~e joj: hodi, lezi sa mnom, sestro moja!

13:12 A ona mu re~e: ne, brate, nemoj me osramotiti, jer se tako ne radi u Izrailju, ne ~ini toga bezumlja.

13:13 Kuda bih ja sa sramotom svojom? a ti bi bio kao koji od najgorih ljudi u Izrailju. Nego govori caru; on me ne}e tebi odre}i.

13:14 Ali je on ne htje poslu{ati, nego savladav{i je osramoti je i oble`a je.

13:15 A poslije omrze na nju Amnon veoma, te mr`nja kojom mr`a{e na nju bje{e ve}a od ljubavi kojom je prije ljublja{e. I re~e joj Amnon: ustani, odlazi.

13:16 A ona mu re~e: to }e biti ve}e zlo od onoga koje si mi u~inio {to me tjera}. Ali je on ne htje poslu{ati.

13:17 Nego viknu momka koji ga slu{a{e, i re~e mu: vodi ovu od mene napolje, i zaklju~aj vrata za njom.

13:18 A ona ima{e na sebi {arenu haljinu, jer take haljine no{ahu carske k}eri dok su djevojke. I sluga njegov izvede je napolje, i zaklju~a za njom vrata.

13:19 Tada Tamara posu se pepelom po glavi i razdrije {arenu haljinu koju ima{e na sebi, i metnu ruku svoju na glavu, i otide vi~u}i.

13:20 A brat njezin Avesalom, re~e joj: da nije Amnon brat tvoj bio s tobom? ali, sestro moja, }u-

ti, brat ti je, ne misli o tom. I tako osta Tamara osamljena u kući brata svojega Avesaloma.

13:21 I car David ~uv{i sve ovo razgnjevi se vrlo.

13:22 Avesalom pak ne govora{e s Amnonom ni ru`no ni lijepo; jer Avesalom mr`a{e na Amnona {to mu osramoti sestru Tamaru.

13:23 A poslije dvije godine kad se strizijahu ovce Avesalomove u Val-Asoru, koji je kod Jefrema, on pozva sve sinove careve.

13:24 I do|e Avesalom k caru i re~e mu: evo, sad se strigu ovce služi tvojemu; neka po|e car i sluge njegove sa slugom svojim.

13:25 Ali car re~e Avesalomu: nemoj, sine, nemoj da idemo svi, da ti ne budemo na tegotu. I premda navaljiva{e, opet ne htje i{i, nego ga blagoslovi.

13:26 A Avesalom re~e: kad ti ne}e{, a ono neka ide s nama Amnon brat moj. A car mu re~e: {to da ide s tobom?

13:27 Ali navali Avesalom na nj, te pusti s njim Amnona i sve sinove carske.

13:28 Tada Avesalom zapovjedi momcima svojim govore{i: pazite, kad se srce Amnonu razveseli od vina, i ja vam re~em: ubijte Amnona; tada ga ubijte; ne bojte se, jer vam ja zapovijedam, budite slobodni i hrabri.

13:29 I u~ini{e s Amnonom sluge Avesalomove kako im zapovjedi Avesalom. Tada usta{e svi sinovi carevi i pojaha{e svak svoju mazgu i pobjego{e.

13:30 A dokle jo{ bijahu na putu, do|e glas Davidu da je Avesalom pobio sve sinove careve, da nije ostao od njih ni jedan.

13:31 Tada ustav{i car razdrije haljine svoje, i le`e na zemlju, i sve sluge njegove koje stajahu oko njega razdrije{e haljine svoje.

13:32 A Jonadav sin Same brata Davidova progovori i re~e: neka ne govori gospodar moj da su pobili svu djecu, careve sinove; poginuo je samo Amnon, jer Avesalom bje{e tako naumio od onog dana kad Amnon osramoti Tamaru sestru njegovu.

13:33 Neka dakle car gospodar moj ne misli o tom u srcu svojem govore{i: svi sinovi carevi pogibo{e; jer je samo Amnon poginuo.

13:34 A Avesalom pobje`e. A momak na stra`i podi`e o~i svoje i ugleda, a to mnogi narod ide k njemu pokraj gore.

13:35 I Jonadav re~e caru: evo idu sinovi carevi; kao {to je kazao sluga tvoj, tako je bilo.

13:36 I kad izre~e, a to sinovi carevi do|o{e, i podigav{i glas svoj plaka{e; a i car i sve sluge njegove plaka{e vrlo.

13:37 Avesalom pak pobje`e i otide k Talmaju sinu Amijudovu caru Gesurskom. A David plaka{e za sinom svojim svaki dan.

13:38 A kad Avesalom ute~e i do|e u Gesur, osta ondje tri godine.

13:39 Potom za`elje car David oti{i k Avesalomu, jer se utje{i za Amnonom {to pogibe.

GLAVA 14

A Joav sin Serujin opazi da se srce carevo obratilo k Avesalomu.

14:2 I posla Joav u Tekuju te dozva otuda `enu lukavu, pa joj re~e: u~ini se kao da si u `alosti, i obuci `alosne haljine, i nemoj se namazati uljem, nego budi kao `ena koja odavna `ali za mrtvijem.

14:3 I otidi k caru, i govori mu tako i tako. I nau~i je Joav {ta }e govoriti.

14:4 I kad otide `ena Tekujanka k caru da govori, pade ni~ice na zemlju i pokloni se, i re~e: pomagaj care!

14:5 A car joj re~e: {to ti je? A ona re~e: udovica sam, umro mi je mu`.

14:6 A ima{e slu{kinja tvoja dva sina, pa se sva-di{e u polju, a ne bje{e nikoga da ih razvadi, te jedan udari drugoga i ubi ga.

14:7 I gle sav dom usta na slu{kinju tvoju govore{i: daj toga {to je ubio brata svojega da ga pogubimo za du{u brata njegova, kojega je ubio, i da istrijebimo na{ljednika; i tako ho}e da ugase iskru koja mi je ostala, da ne ostave imena mu`u mojemu ni ostatka na zemlji.

14:8 A car re~e `eni: idi ku}i svojoj, a ja }u narediti za te.

14:9 A `ena Tekujanka re~e caru: care gospodaru! neka na me i na dom oca mojega padne krivica, a car i njegov prijesto neka je prav.

14:10 A car re~e: ko uzgovori na te, dovedi ga k meni, i ne}e te se vi{e dota}i.

14:11 A ona re~e: neka se opomene car Gospoda Boga svojega, da se ne umno`e osvjetnici koji ubijaju, i da ne ubiju sina mojega. A on re~e: tako `iv bio Gospod, nijedna dlaka s tvojega sina ne}e pasti na zemlju.

14:12 A `ena re~e: da ka`e slu{kinja tvoja ne{to caru gospodaru. A on re~e: govori.

14:13 A `ena re~e: a za{to si namislio taku stvar narodu Bo`ijemu? jer car kao da je kriv govore}i tako, jer ne}e car da dozove natrag onoga koga je odagnao.

14:14 Jer }emo doista pomrijeti, i jesmo kao voda koja se prospe na zemlju i vi{e se ne mo`e skupiti; jer mu Bog nije uzeo `ivota, nego je naumio da odagnani ne ostanu odagnani od njega.

14:15 I tako do|oh da ka`em ovo caru gospodaru svojemu, jer me narod upla{i; zato re~e slu{kinja tvoja: da govorim caru, mo`e biti da }e u~initi car {to slu{kinja njegova ka`e.

14:16 Jer }e car usli{iti i izbaviti slu{kinju svoju iz ruke onoga koji ho}e da istrijebi mene i sina mojega iz na{ljedstva Bo`ijega.

14:17 I slu{kinja tvoja re~e: rije~ cara gospodara mojega bi}e mi utjeha, jer je car gospodar moj kao an|eo Bo`ji, te slu{a i dobro i zlo, i Gospod }e Bog tvoj biti s tobom.

14:18 A car odgovori i re~e `eni: nemoj tajiti od mene {to }u te pitati. A `ena re~e: neka govori car gospodar moj.

14:19 Tada car re~e: da nije Joavov posao u svemu tome {to ~ini}? A `ena odgovori i re~e: tako da je `iva du{a tvoja, care gospodaru, ne mo`e se ni nadesno ni nalijevo od svega {to kaza car gospodar moj; jer sluga tvoj Joav zapovijedio mi je i nau~io slu{kinju tvoju sve ovo da govorim.

14:20 Sluga je tvoj Joav u~inio, te sam ovako izvila besjedu svoju; ali je gospodar moj mudar kao an|eo Bo`ji, te zna sve {to biva na zemlji.

14:21 Tada re~e car Joavu: evo, ti si u~inio to, idi, dovedi natrag dijete Avesaloma.

14:22 Tada pade Joav licem na zemlju, i pokloni se i blagoslovi cara, i re~e Joav: danas vidi sluga tvoj da sam na{ao milost pred tobom, care gospodaru, kad je car u~inio {to mu sluga njegov re~e.

14:23 Potom se podi`e Joav i otide u Gesur, i dovede natrag u Jerusolim Avesaloma.

14:24 I car re~e: neka ide svojoj ku}i, a lica mojega da ne vidi. I otide Avesalom svojoj ku}i, i ne vidje lica careva.

14:25 A ne bje{e ~ovjeka tako lijepa kao Avesalom u svem Izrailju, da ga tako hvale; od pete do tjemena ne bje{e na njemu mane.

14:26 I kad bi strigao glavu (a ima{e obi~aj svake godine stri}i je, jer mu bija{e te{ko), mjerio bi kosu s glave svoje, i biva{e je dvjesto sikala carskom mjerom.

14:27 I rodi{e se Avesalomu tri sina i jedna k}i, kojoj bija{e ime Tamara, i ona bija{e lijepa.

14:28 I Avesalom osta cijele dvije godine u Jerusalimu, a lica careva ne vidje.

14:29 Tada poslao Avesalom po Joava da ga po{lje k caru; ali on ne htje do}i k njemu; i poslao opet drugi put, ali on ne htje do}i.

14:30 Tada re~e slugama svojim: vidite li njivu Joavovu pored moje? na njoj je je~am; idite i upalite je. I upali{e sluge Avesalomove onu njivu.

14:31 Tada se podi`e Joav, i do|e k Avesalomu u ku}u, i re~e mu: za{to sluge tvoje upali{e moju njivu?

14:32 Avesalom re~e Joavu: eto slao sam k tebi govore}i: hodi ovamo da te po{ljem k caru da mu ka`e{e: za{to sam do{ao iz Gesura? bolje bi bilo da sam jo{ ondje. Zato da vidim lice carevo; ako li ima kaka krivica na meni, neka me pogubi.

14:33 I otide Joav k caru, i kaza mu. I dozva Avesaloma; a on do{av{i k caru pokloni se licem do zemlje pred carem, i car cjelova Avesaloma.

GLAVA 15

A poslije toga nabavi sebi Avesalom kola i konja i pedeset ljudi, koji trahu pred njim.

15:2 I ustaje rano Avesalom, i staje kraj puta kod vrata; i ko god ima parnicu i ima caru na sud, Avesalom ga doziva k sebi i govora: iz koga si grada? A kad bi onaj odgovorio: sluga je tvoj iz toga i toga plemena Izrailjeva,

15:3 Tada bi mu rekao Avesalom: vidi, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali te nema ko sasluati kod cara.

15:4 Jo govora Avesalom: kad bih ja bio postavljen da sudim u zemlji! da svaki k meni dolazi koji ima posla na sudu, ja bih mu dao pravicu.

15:5 I kad bi mu ko pristupio da mu se pokloni, on bi pruio ruku svoju, te bi ga uhvatio i poljubio.

15:6 Takoinja Avesalom sa svakim Izrailjcem, koji dola na sud k caru; i Avesalom primamljiva srca ljudi Izrailjaca.

15:7 A kad proe etrdeset godina, ree Avesalom caru: da otidem u Hevron da izvrim zavjet koji sam zavjetovao Gospodu.

15:8 Jer kad sje ah u Gesuru u Siriji, uini zavjet sluga tvoj rekavi: ako me Gospod odvede natrag u Jerusolim, poslu u Gospodu.

15:9 A car mu ree: idi s mirom. I on se podi i otide u Hevron.

15:10 I razasla Avesalom po svijem plemenima Izrailjevim uhode poruiv: kad ujete trube da zatrube, recite: zacari se Avesalom u Hevronu.

15:11 A s Avesalomom otide dvjesta ljudi iz Jerusalima pozvanijeh; ali otido u prostoti svojoj ne znaju ni ta.

15:12 A Avesalom posla i po Ahitofela Gilonjanina, savjetnika Davidova, da dole iz grada svojega Gilona, kad prinoae rtve. I buna posta jaka, i narod se sve vi se stjece k Avesalomu.

15:13 Tada dole glasnik k Davidu i ree: srce Izrailju prista za Avesalomom.

15:14 A David ree svijem slugama svojim koje bijahu s njim u Jerusalimu: ustajte, da bjeimo; ina ne emo ute od Avesaloma; br pohitajte,

da ne pohita on i ne stigne nas i obori na nas zlo, i grada ne okrene pod ma.

15:15 A sluge careve reoe caru: to je god volja caru gospodaru naemu, evo sluga tvojih.

15:16 I otide car pjeice i sav dom njegov; samo deset ena inoa ostavi car da mu uvaju ku.

15:17 I kada otide car i sav narod pjeice, ustavi se na jednom mjestu podaleko.

15:18 A sve sluge njegove i ahu uza nj, i svi Hereteji i svi Feleteji; i svi Geteji, est stotina ljudi, koji bijahu do li pjeke iz Gata, i ahu pred carem.

15:19 I ree car Itaju Getejinu: to ti ti ide s nama? Vрати se i ostani kod cara; jer si stranac i opet oti u svoje mjesto.

15:20 Ju se si doao, pa zar danas da te kreem da se potuca s nama? Ja u i kuda mogu, a ti se vrati i odvedi natrag braju svoju. Neka milost i vjera bude s tobom.

15:21 A Itaj odgovori caru i ree: tako iv da je Gospod i tako da je iv car gospodar moj, gdje bude car gospodar moj, bilo na smrt ili na ivot, ondje je biti i sluga tvoj.

15:22 Tada ree David Itaju: a ti hodi. I tako pole Itaj Getejin sa svijem ljudima svojim i svom djecom to bijahu s njim.

15:23 I sva zemlja plaka iza glasa i sav narod prela ae. I tako car prije preko potoka Kedrona, i sav narod prije idu k pustinji.

15:24 A gle i Sadok bija ondje i svi Leviti s njim nose koveg zavjeta Bo ijega; i spusti koveg Bo ji, a pole i Avijatar, dokle sav narod izide iz grada.

15:25 I ree car Sadoku: nosi koveg Bo ji natrag u grad; ako na em milost pred Gospodom, on je me dovesti natrag, i da je mi da opet vidim njega i dom njegov.

15:26 Ako li ovako ree: nijesi mi mio; evo me, neka uini sa mnom to mu bude volja.

15:27 Jo ree car Sadoku sve teniku: nijesi li ti vidjelac? vrati se u grad s mirom, i Ahimas sin tvoj i Jonatan sin Avijatarov, dva sina va s vama.

15:28 Vidite, ja }u se zabaviti u polju u pustinji dokle ne do|e od vas glasnik da mi javi.

15:29 I tako Sadok i Avijatar odneso{e kov~eg Bo`ji natrag u Jerusolim, i osta{e ondje.

15:30 A David i|a{e uz goru Maslinsku, i idu}i plaka{e, i pokrivene glave i bos i|a{e; tako i sav narod, koji bje{e s njim, svaki pokrivene glave i|a{e, i idu}i plaka{e.

15:31 Tada javi{e Davidu i reko{e mu: Ahitofel je me|u onima koji se pobuni{e s Avesalomom. A David re~e: razbij namjeru Ahitofelovu, Gospode!

15:32 I kad David do|e navrh gore, gdje se }a{e pokloniti Bogu, gle, srete ga Husaj Arhijanin razdrte haljine i glave posute prahom.

15:33 I re~e mu David: ako po|e{ sa mnom bi}e{ mi na tegotu.

15:34 Ali da se vrati{ u grad i re~e{ Avesalomu: bi}u tvoj sluga care! bio sam dugo sluga tvome ocu, a sada }u tako biti tebi sluga; razbi}e{ mi namjeru Ahitofelovu.

15:35 I sve{tenici Sadok i Avijatar ne}e li biti s tobom? [to god ~uje{ iz ku}e careve, doka` i Sado-ku i Avijataru sve{tenicima.

15:36 Eto, ondje su s njima dva sina njihova, Ahimas Sadokov i Jonatan Avijatarov, po njima mi javljajte {to god do~ujete.

15:37 I otide u grad Husaj prijatelj Davidov, i Avesalom do|e u Jerusolim.

GLAVA 16

A kad David prije|e malo preko vrha, gle, Siva, Mefivostejev, srete ga, sa dva magarca natovarena, na kojima bje{e dvjesta hljebova i sto grozdova suhих i sto gruda smokava i mijeh vina.

16:2 I re~e car Sivi: {ta }e ti to? A Siva mu re~e: magarci su za ~eljad carevu, da ja{u, a hljebovi i vo}e da jedu momci, a vino da pije ko se umori u pustinji.

16:3 A car mu re~e: a gdje je sin tvoga gospodara? Re~e Siva caru: eno ga, ostao je u Jerusalimu, jer re~e: danas }e mi dom Izrailjev vratiti carstvo oca mojega.

16:4 Tada re~e car Sivi: evo, tvoje je sve {to je bilo Mefivostejevo. A Siva re~e: klanjam ti se, da na|em milost pred tobom, care gospodaru!

16:5 I do|e car David do Vaurima; a gle, izide odande jedan od roda doma Saulova, po imenu Simej, sin Girin, i idu}i psova{e.

16:6 I baca{e se kamenjem na Davida i na sluge cara Davida, kojemu i s desne i s lijeve strane bija{e sav narod i svi junaci.

16:7 A Simej ovako govora{e psuju}i: odlazi, odlazi, krvopijo i zlikov~e!

16:8 Obrati Gospod na tebe sve krvi doma Saulova, na ~ije si se mjesto zacario, i predade Gospod carstvo u ruke Avesalomu sinu tvojemu; eto te sada u tvom zlu, jer si krvopija.

16:9 Tada re~e caru Avisaj sin Serujin: za{to da psuje ovaj mrtvi pas cara gospodara mojega? Idem da mu skinem glavu.

16:10 Ali car re~e: {ta je vama do mene, sinovi Serujini? neka psuje; jer mu je Gospod rekao: psuj Davida. Pa ko smije kazati: za{to tako ~ini{?

16:11 Jo{ re~e David Avisaju i svijem slugama svojim: eto, moj sin, koji je iza{ao od bedara mojih, tra`i du{u moju, a kako ne}e ovaj sin Venijaminov? Ostavite ga neka psuje, jer mu je Gospod zapovjedio.

16:12 Da ako Gospod pogleda na nevolju moju, i vrati mi Gospod dobro za psovku njegovu dana~nju.

16:13 I tako David sa svojim ljudima i|a{e svojim putem; a Simej i|a{e pokraj gore prema njemu jednako psuju}i i bacaju}i se kamenjem na nj, i podi`u}i prah.

16:14 I do|e car i sav narod {to bija{e s njim, umorni, i odmori{e se ondje.

16:15 A Avesalom i sav narod Izrailjev do|o{e u Jerusolim, i Ahitofel s njim.

16:16 A kad Husaj Arhijanin prijatelj Davidov do|e k Avesalomu, re~e Husaj Avesalomu: da `ivi car! da `ivi car!

16:17 A Avesalom re~e Husaju: taka li je ljubav tvoja prema prijatelju tvojemu? za{to nijesi oti{ao s prijateljem svojim?

16:18 A Husaj re~e Avesalomu: ne; nego koga je izabrao Gospod i ovaj narod i svi Izrailjci, njegov }u biti i kod njega }u ostati.

16:19 Svrh toga, kome bih slu`io? eda li ne sinu njegovu? kako sam slu`io ocu tvomemu, tako }u i tebi.

16:20 A Avesalom re~e Ahitofelu: svjetuj {ta }emo ~initi.

16:21 A Ahitofel re~e Avesalomu: lezi s ino~ama oca svojega, koje je ostavio da mu ~uvaju ku}u, pa kad ~uje sav Izrailj kako si se omrazio s ocem svojim, osili}e ruka svjema koji su s tobom.

16:22 Tada razape}e Avesalomu {ator na krovu, i Avesalom le`e s ino~ama oca svojega na vidiku svjemu Izrailju.

16:23 I svjet koji dava}e Ahitofel u ono vrijeme bija}e kao da bi ko Boga upitao; taki bija}e svaki svjet Ahitofelov i u Davida i u Avesaloma.

GLAVA 17

Jo{ re~e Ahitofel Avesalomu: da odaberem dva~naest tisu}a ljudi pa da idem i tjeram Davida no}as.

17:2 Pa }u ga stignuti dok je umoran i iznemoglijeh ruku; i upla{i}u ga, te }e pobje}i sav narod {to je s njim, pa }u ubiti cara samoga.

17:3 I obrati}u sav narod k tebi; jer za onijem koga tra`i{ stoji da se svi vrate k tebi; tada }e se sav narod umiriti.

17:4 I to se u~ini dobro Avesalomu i svijem starij{inama Izrailjevijem.

17:5 Ali re~e Avesalom: dozovite i Husaja Arhijanina da ~ujemo {to }e i on re}i.

17:6 A kad do|e Husaj k Avesalomu, re~e mu Avesalom govore}i: tako i tako re~e Ahitofel; ho}emo li ~initi kako on re~e ili ne}emo? ka`i ti.

17:7 A Husaj re~e Avesalomu: nije dobar svjet {to je sada svjetovao Ahitofel.

17:8 Jo{ re~e Husaj: ti zna{ oca svojega i ljude njegove da su hrabri i da su ljuta srca kao medvjedica kad joj otmu medvjedi}e u polju; svrh toga, tvoj je otac ratnik, ne}e no}iti s narodom.

17:9 Gle, on se je sada sakrio u kaku jamu ili na drugo kako mjesto. Pa ako u prvi mah koji od ovijeh poginu, ko god ~uje svaki }e re}i: pobijen je narod koji prista za Avesalomom.

17:10 A tada }e najhrabriji, u kojijeh je srce kao srce lavovo, klonuti. Jer sav Izrailj zna da je tvoj otac junak i da su hrabri koji su s njim.

17:11 Zato ja svjetujem da skupi{k sebi sve Izrailjce od Dana do Virsaveje da ih bude kao pije~ska na moru, pa ti glavom idi u boj.

17:12 Tada }emo po}i na nj, gdje bi se god nalazio, i napa}emo na nj kao {to rosa pada na zemlju, da mu ne ostane nijedan od svijeh ljudi {to su s njim.

17:13 Ako li ute~e u grad, sav narod Izrailjski neka donese u`a pod onaj grad, pa }emo ga svu}i u potok, da se ni kamen ne na|e ondje.

17:14 Tada re~e Avesalom i svi Izrailjci: bolji je svjet Husaja Arhijanina nego svjet Ahitofelov. Jer Gospod bje}e naredio da se razbije svjet Ahitofelov, koji bje}e bolji, da bi Gospod navukao zlo na Avesaloma.

17:15 Potom re~e Husaj sve{tenicima Sadoku i Avijataru: tako i tako svjetova Ahitofel Avesaloma i starij{ine Izrailjeve, a ja svjetovah tako i tako.

17:16 Nego br`e po{lajte, te javite Davidu i reci~te: nemoj no}as no}iti u polju u pustinji, nego prije|i prijeko, da ne bude pro`drt car i sav narod {to je s njim.

17:17 A Jonatan i Ahimas stajahu kod studenca Rogila, i do|e jedna slu{kinja i kaza im, da bi oti{li te javili caru Davidu; jer se ne smijahu pokazati ni u}i u grad.

17:18 Ali ih vidje jedan momak, te kaza Avesalomu; a oni obojica br`e otido}e, i do|o}e u Vaurim u ku}u jednoga ~ovjeka, koji ima}e na dvoru studenac, te se spusti}e u nj.

17:19 I`ena uze i razastrije ponjavu povrh studenca, i povrh nje razasu prekrupu. I tako se ne dozna.

17:20 Jer do|o}e sluge Avesalomove k onoj`eni u ku}u, i reko}e joj: gdje je Ahimas i Jonatan? A

ena im re~e: otido{e preko potoka. Tako tra`iv{i i ne na{av{i vrati{e se u Jerusolim.

17:21 A kad otido{e, oni i`ljezo{e iz studenca, i otido{e te javi{e caru Davidu, i reko{e mu: ustanite i prije|ite br`e preko vode; jer je tako i tako svjetovao Ahitofel na vas.

17:22 Tada usta David i sav narod {to bija{e s njim, i prije|o{e preko Jordana prije zore, ne ostani jedan da ne prije|e preko Jordana.

17:23 Ahitofel pak vide}i gdje se ne u~ini kako on svjetova, osedla svojega magarca, pa se podi`e i otide ku}i svojoj, u svoj grad, i narediv{i za svoju ku}u objesi se te umrije, i bi pogreben u grobu oca svojega.

17:24 A David do|e u Mahanajim; Avesalom pak prije|e preko Jordana i sav Izrailj {to bje{e s njim

17:25 I postavi Avesalom Amasu nad vojskom, na mjesto Joavovo; a Amasa bje{e sin nekoga ~ovjeka po imenu Ire Izrailjca, koji oble`a Avigeju k}er Nasovu, sestru Seruje matere Joavove.

17:26 I stade u oko Izrailj s Avesalomom u zemlji Galadovoj.

17:27 A kad do|e David u Mahanajim, Sovije sin Nasov iz Rave sinova Amonovijeh i Mahir sin Amilov iz Lodevara i Varzelaj od Galada iz Rogelima.

17:28 Doneso{e postelje i ~a{a i sudova zemljanih i p{enice i je~ma i bra{na i prekrupe i boba i le}a i pr`enijeh zrna,

17:29 I meda i masla i ovaca i sira kravljega; doneso{e Davidu i narodu {to bje{e s njim da jedu. Jer govorahu: narod je gladan i umoran i `edan u toj pustinji.

GLAVA 18

I prebroji David narod {to bija{e s njim, i postavi im tisu}nike i stotnike.

18:2 I predade David tre}inu naroda Joavu, i tre}inu Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu, i tre}inu Itaju Getejinu. Pa onda re~e car narodu: i ja }u i}i s vama.

18:3 Ali narod re~e: nemoj ti i}i; jer i da pobjegnemo, ne}e mariti za to; ili da nas pola izgine, ne}e mariti za to; jer si ti sam kao nas deset tisu}a, zato je bolje da nam iz grada poma`e{.

18:4 A car im re~e: {to vam se ~ini da je dobro u~ini}u. I car stade kod vrata, i sav narod izla`a{e po sto i po tisu}u.

18:5 I zapovjedi car Joavu i Avisaju i Itaju, i re~e: ~uvajte mi dijete Avesaloma. I sav narod ~u kako car zapovjedi svijem vojvodama za Avesaloma.

18:6 I tako izide narod u polje pred Izrailja, i zametnu se boj u {umi Jefremovoj.

18:7 Ondje razbi{e narod Izrailjev sluge Davidove, i mnogo izgibe ondje u onaj dan, dvadeset tisu}a.

18:8 Jer se boj ra{iri po svoj zemlji, i vi{e pro`drije naroda u onaj dan {uma nego {to pro`drije ma~.

18:9 A Avesalom se sukobi sa slugama Davidovijem, i Avesalom jaha{e na mazgi, i mazga nai|e pod granat veliki hrast, te on zape glavom za hrast i osta vise}i izme|u neba i zemlje, a mazga ispod njega otr~a.

18:10 Vidjev{i to jedan ~ovek javi Joavu, i re~e: gle, vidjeh Avesaloma gdje visi o hrastu.

18:11 A Joav re~e ~ovjeku koji mu to kaza: gle, vidje, pa za{to ga ne ubi i ne svali ga na zemlju? Ja bih ti dao deset sikala srebra i jedan pojas.

18:12 A ~ovjek re~e Joavu: da mi je u rukama izmjereno tisu}a sikala srebra, ne bih digao ruke svoje na sina careva; jer smo ~uli kako je car zapovjedio tebi i Avisaju i Itaju govore}i: ~uvajte mi svi dijete Avesaloma.

18:13 Ili da sam u~inio nevjeru na svoju du{u, ni{ta se ne mo`e od cara zatajiti, i ti bi sam ustao na me.

18:14 A Joav re~e: ne}u ja dangubiti s tobom. Pa uzev tri strijele u ruku, zastrijeli ih u srce Avesalomu, jo{te `ivu o hrastu.

18:15 Potom opkoli{e Avesaloma deset momaka, koji no{ahu oru`je Joavu, i bi{e ga i ubi{e.

18:16 Tada Joav zatrubi u trubu, i narod presta goniti Izrailja, jer Joav ustavi narod.

18:17 I uze{e Avesaloma i baci{e u {umi u veliku jamu, i nabaca{e na nj vrlo veliku gomilu kame-nja; a Izrailjci svi pobjego{e svaki k svome {atoru.

18:18 Avesalom pak bje{e podigao sebi spome-nik za `ivota u dolini carskoj; jer govora{e: nemam sina, da se sa-uva spomen imenu mojemu. I nazva onaj spomenik svojim imenom, koji se zove mje-sto Avesalomovo do dana{njega dana.

18:19 Tada re~e Ahimas sin Sadokov: da otr~im da odnesem glas caru, da ga je Gospod izbavio iz ruku neprijatelja njegovijeh.

18:20 A Joav mu re~e: nemoj danas biti glasnik, nego }e{ javiti drugi dan; a danas nemoj nositi gla-sa, jer je sin carev poginuo.

18:21 Zatijem re~e Joav Husiju: idi, javi caru {to si vidio. I pokloni se Husije Joavu, i otr~a.

18:22 A Ahimas sin Sadokov opet re~e Joavu: {to mu drago, da tr~im i ja za Husijem. Re~e Joav: {to bi tr~ao, sine, kad nema{ dobra glasa?

18:23 Opet re~e: {to mu drago, da tr~im. Odgo-vori mu: a ti tr~i. I otr~a Ahimas pre~im putem, i prete~e Husija.

18:24 A David sje|a{e me|u dvojim vratima, i stra`ar izide na krov od vrata, na zid, i podigav{i o~i svoje ugleda, a to jedan ~ovjek tr~i.

18:25 Pa povika stra`ar i javi caru. A car re~e: ako je jedan, glas nosi. I onaj i|a{e sve bli`e.

18:26 Potom ugleda stra`ar drugoga ~ovjeka gdje tr~i. I povika stra`ar k vrataru i re~e: evo jo{ jedan, tr~i sam. A car re~e: i on nosi glas.

18:27 I re~e stra`ar: trk prvoga ~ini mi se kao da je trk Ahimasa sina Sadokova. Re~e car: dobar je ~ovjek, i ide s dobrijem glasom.

18:28 Tada povika Ahimas i re~e caru: sretno! I pokloni se caru licem do zemlje, i re~e: da je bla-gosloven Gospod Bog tvoj, koji predade ljude koji podigo{e ruke svoje na cara gospodara mojega.

18:29 A car mu re~e: je li zdravo dijete Avesa-lom? Odgovori Ahimas: vidio sam veliku vrevu, kad Joav posla slugu careva i mene slugu tvojega, ali ne znam {ta bje{e.

18:30 A car mu re~e: ukloni se, i stani tamo. I on se ukloni, i stade.

18:31 Tada, gle, do|e Husije i re~e: glas caru i gospodaru mojemu da te je Gospod izbavio danas iz ruku svih koji usta{e na te.

18:32 A car re~e Husiju: je li zdravo dijete Ave-salom? A Husije re~e: neka neprijatelji gospodara mojega cara i koji god ustaju na te zla radi, neka pro|u kao to dijete.

18:33 Tada se car sneveseli, i pope se u gornju klijet nad vratima, i stade plakati, a idu{i govora{e: sine moj Avesalome, sine moj, sine moj Avesalo-me! kamo da sam ja umro mjesto tebe! Avesalome sine moj, sine moj!

GLAVA 19

I javi{e Joavu: evo car pla~e i tu`i za Avesalo-mom.

19:2 I pobjeda onoga dana pretvori se u `alost svemu narodu, jer narod ~u u onaj dan gdje govo-re: `ali car sina svojega.

19:3 I narod se u onaj dan krija{e ulaze}i u grad kao {to se krije narod koji se stidi kad pobjegne iz boja.

19:4 A car pokri lice svoje; i vika{e iza glasa: si-ne moj Avesalome! Avesalome sine moj, sine moj!

19:5 Tada u|e Joav k caru u ku}u, i re~e: posra-mio si danas sve sluge svoje, koje ti danas du{u sa~uva{e, i sinovima tvojim i k}erima tvojim i `ena-ma tvojim i ino~ama tvojim.

19:6 Jer ljubi{ one koji mrze na te, a mrzi{ na one koji te ljube; jer si pokazao danas da ne mari{ za vojvode i za sluge; i vidim danas da bi ti milo bilo da je Avesalom `iv a mi svi da smo izginuli.

19:7 Zato ustani sada, i izidi i progovori lijepo slugama svojim; jer zaklinjem se Gospodom, ako ne izide{, ne}e nijedan ostati kod tebe ovu no}, i to }e biti gore po te negoli sva zla koja su te snalazila od mladosti tvoje do sada.

19:8 Tada usta car, i sjede na vratima; i kaza{e svemu narodu govore}i: evo, sjedi car na vratima. I do|e sav narod pred cara. Ali Izrailjci bjehu pobje-gli, svak u svoj {ator.

19:9 I sav se narod sva |a{e me| u sobom po svijem plemenima Izrailjevim govore}i: car nas je izbavio iz ruku neprijatelja na{ih, i izbavio nas je iz ruku Filistejskih; a sada je pobjegao iz zemlje od Avesaloma.

19:10 Avesalom pak, kojega pomazasmo za cara nad sobom, pogibe u boju. Sada dakle za{to oklijevate te ne dovedete natrag cara?

19:11 Zato car David posla k Sadoku i Avijataru sve{tenicima i poru~i: govorite starje{inama Judinijem i recite: za{to vi da budete po{ljednji koji }e cara natrag dovesti u ku}u njegovu? Jer govor svega Izrailja do|e do cara u ku}u njegovu.

19:12 Vi ste moja bra}a, vi ste kost moja i tijelo moje. Za{to biste dakle bili po{ljednji koji }e natrag dovesti cara?

19:13 Recite i Amasi: nijesi li kost moja i tijelo moje? Bog neka mi u~ini tako i tako neka doda, ako mi ne bude{ vojvoda dok si `iv namjesto Joava.

19:14 I skloni srca svijeh ljudi od roda Judina kao jednoga ~ovjeka, te posla{e k caru govore}i: vrati se sa svijem slugama svojim.

19:15 I tako se car vrati, i do|e do Jordana; a Juda do|e do Galgala da srete cara i da ga prevede preko Jordana.

19:16 Pohitje i Simej sin Girin od Venijamina, koji bija{e iz Vaurima, i si|e s ljudima roda Judina na susret caru Davidu;

19:17 I tisu}a ljudi bje{e s njim od roda Venijaminova; tako|er i Siva sluga doma Saulova s petnaest sinova svojih i dvadeset sluga svojih; i prije|o{e preko Jordana pred cara.

19:18 Preturi{e i la|u da prevezu ~eljad carevu i da u~ine {to bi mu bilo ugodno. A Simej sin Girin pade pred carem, kad }a{e da prije|e preko Jordana,

19:19 I re~e caru: ne primi mi bezakonja, gospodaru moj, i ne pominji pakosti koju je u~inio sluga tvoj u onaj dan kad je car gospodar moj iza{ao iz Jerusalima; neka car ne misli o tom.

19:20 Jer sluga tvoj vidi da je zgrije{io; i evo do{ao sam danas prvi iz svega doma Josifova da sretem cara gospodara svojega.

19:21 Ali odgovori Avisaj sin Serujin i re~e: eda li toga radi ne}e poginuti Simej {to je psovao pomazanika Gospodnjega?

19:22 A David re~e: {ta je vama do mene, sinovi Serujini, te ste mi danas protivnici? zar }e danas ko poginuti u Izrailju, jer zar ne znam da sam danas postao car nad Izrailjem?

19:23 I re~e car Simeju: ne}e{ poginuti. I zakle mu se car.

19:24 Tako i Mefivostej sin Saulov do|e caru na susret; on pak ne opru nogu svojih, niti brade svoje o~e{lja, ni opru haljine svoje od onoga dana kad otide car do dana kad se vrati s mirom.

19:25 I srete cara kad se vra}a{e u Jerusalem; i re~e mu car: za{to ne po|e sa mnom, Mefivosteju?

19:26 A on re~e: caru gospodaru moj, prevari me sluga moj; jer sluga tvoj re~e: osedla}u sebi magarca i uzjaha}u ga i po}i }u s carem; jer je hrom sluga tvoj.

19:27 I on opade slugu svojega kod gospodara svojega cara; ali je car gospodar moj kao an|eo Bo`ji; zato ~ini {to ti je drago.

19:28 Jer sav dom oca svojega bijahu ljudi koji zaslu`i{e smrt pred carem gospodarom mojim, a ti posadi slugu svojega me|u one koji jedu za stolom tvojim, pa kako ima{ jo{ pravo, i kako se mogu jo{ tu`iti caru?

19:29 A car mu re~e: {ta bi mi vi{e govorio? kazao sam: ti i Siva podijelite njivu.

19:30 A Mefivostej re~e caru: neka uzme sve, kad se car gospodar moj vratio na miru u dom svoj.

19:31 I Varzelaj od Galada do|e iz Rogelima, i po|e s carem preko Jordana da ga prati preko Jordana.

19:32 A bje{e Varzelaj vrlo star, bje{e mu osamdeset godina, i hranja{e cara dok bija{e u Mahanajimu, jer bje{e vrlo bogat ~ovjek.

19:33 I re~e car Varzelaju: hajde sa mnom; ja }u te hraniti kod sebe u Jerusalimu.

19:34 Ali Varzelaj re~e caru: koliko ima vijeka mojega, da idem s carem u Jerusalem?

19:35 Ima mi danas osamdeset godina; mogu li raspoznavati dobro i zlo? mo`e li sluga tvoj kusom razlikovati {to }e jesti i {to }e piti? mogu li jo{te slu{ati glas pjeva~ima i pjeva~icama? i za{to bi sluga tvoj jo{ bio na tegotu caru gospodaru mojemu?

19:36 Malo }e pro}i sluga tvoj preko Jordana s carem; a za{to bi mi car tako naplatio?

19:37 Neka se sluga tvoj vrati, da umrem u svom gradu kod groba oca svojega i matere svoje. Nego evo, sluga tvoj Himam neka ide s carem gospodarem mojim, i u~ini njemu {to ti bude drago.

19:38 A car re~e: neka ide sa mnom Himam; ja }u mu u~initi {to bude tebi drago, i {to god zai{te} u mene, sve }u ti u~initi.

19:39 I kad prije |e sav narod preko Jordana i car prije |e, cjelova car Varzelaja i blagoslovi ga, i on se vrati u mjesto svoje.

19:40 Otuda car otide u Galgal, i Himam otide s njim. I tako sav narod Judin doprati cara, i polovina naroda Izrailjeva.

19:41 A gle, svi ljudi Izrailjci do |o{e k caru i reko{e mu: za{to te ukrado{e bra}a na{a, ljudi Judini, i prevedo{e preko Jordana cara i dom njegov i sve ljude Davidove s njim?

19:42 A svi ljudi od Jude odgovori{e ljudima od Izrailja: jer je car nama rod; pa {to se srdite toga radi? jesmo li {to pojeli caru? je li nas darom darivao?

19:43 Tada odgovori{e ljudi od Izrailja ljudima od Jude, i reko{e: mi imamo deset dijelova u cara, i Davidu smo vi{e nego vi; za{to dakle ne mariste za nas? nijesmo li mi prvi govorili da dovedemo natrag cara svojega? Ali besjeda ljudi od Jude bje{e tvr|a od besjede ljudi od Izrailja.

GLAVA 20

Aondje se desi nevaljao ~ovjek, po imenu Seva sin Vihrijev, od Venijamina. On zatribu u trubu i re~e: mi nemamo dijela s Davidom, ni na{-

ljedstva sa sinom Jesejevijem; svak u svoj {ator, o Izrailju!

20:2 Tako svi Izrailjci otstupi{e od Davida i oti-do{e za Sevom sinom Vihrijev; ljudi pak od Jude dr`a{e se cara svojega i otprati{e ga od Jordana do Jerusalem.

20:3 A kad car David do |e u ku}u svoju u Jerusalem, uze car deset `ena ino~a, koje bje{e ostavio da mu ~uvaju ku}u, i metnu ih u zatvor, gdje ih hranja{e ali ne lijega{e s njima, nego osta{e zatvorene do smrti svoje i `ivljahu kao udovice.

20:4 Potom re~e car Amasi: sazovi mi ljude od Jude do tri dana, i na |i se i ti ovdje.

20:5 I otide Amasa da sazove narod Judin; ali se zabavi preko roka koji mu bje{e odre |en.

20:6 A David re~e Avisaju: sad }e nam Seva sin Vihrijev ~initi gore nego Avesalom. Nego uzmi sluge gospodara svojega, i goni ga da ne na |e za se koji tvrd grad i ne umakne nam iz o~iju.

20:7 Tako izido{e za njim ljudi Joavovi, i Here-teji i Feleteji i svi junaci, izido{e iz Jerusalem da gone Sevu sina Vihrijeva.

20:8 I kad bijahu kod velikoga kamena u Gavaonu, srete ih Amasa. A Joav bija{e opasan preko haljine koju ima{e na sebi, i ozgo bija{e pripasao ma~uz bedricu u koricama. I kad po |e, ma~ mu ispade.

20:9 Tada re~e Joav Amasi: jesi li zdravo brate? I dohvati se Joav desnom rukom svojom brade Amasi da ga cjeluje.

20:10 A Amasa ne uzima{e na um ma~a, koji bija{e Joavu u ruci; a on ga udari njim pod peto rebro, i prosu mu crijeva na zemlju, te od jednoga udarca umrije. Potom Joav i Avisaj brat njegov oti-do{e u potjeru za Sevom sinom Vihrijev.

20:11 A jedan od momaka Joavovijeh stade kod njega i re~e: ko ljubi Joava i ko je Davidov, za Joavom!

20:12 A Amasa se valja{e u svojoj krvi nasred puta. I vidje }i onaj ~ovjek gdje se ustavlja sav narod odvu~e Amasu s puta u polje i baci haljinu na nj, kad vidje gdje se ustavlja svaki ko nai |e na nj.

20:13 I kad bi uklonjen s puta pro |o{e svi za Joavom da tjeraju Sevu sina Vihrijeva.

20:14 I on pro|e kroz sva plemena Izrailjeva do Avela i do Vetmahe sa svijem Viranima, koji se okupi{e te i|ahu za njim.

20:15 I do{av{i opkoli{e ga u Avel-Vet-Masi, i iskopa{e opkop oko grada tako da stajahu pred zidom; i sav narod {to bje{e s Joavom navaljiva{e da obori zid.

20:16 Tada viknu jedna mudra `ena iz grada: ~ujte, ~ujte! Ka`ite Joavu: pristupi ovamo da govorim s tobom.

20:17 A kad on pristupi k njoj, re~e `ena: jesi li ti Joav? A on re~e: jesam. A ona re~e: poslu{aj rije~i slu{kinje svoje. A on re~e: da ~ujem.

20:18 A ona re~e govore{i: od starine se govori: valja pitati u Avelu. I tako se izvr{iva{e.

20:19 Ja sam jedan od mirnijeh i vjernijeh gradova u Izrailju, a ti ho}e{ da zatre{ grad, i to majku u Izrailju. Za{to ho}e{ da pro`dre{ na{ljedstvo Gospodnje?

20:20 A Joav odgovori i re~e: sa~uvaj Bo`e! sa~uvaj Bo`e! ne}u da pro`drem ni da raskopam.

20:21 Nije tako; nego jedan iz gore Jefremove, po imenu Seva sin Vihrijev, podigao je ruku svoju na cara Davida; dajte samo njega, pa }u oti{i od grada. A `ena re~e Joavu: evo, glava njegova baci}e ti se preko zida.

20:22 I `ena otide k svemu narodu s mudro{u svojom; i otsjeko{e glavu Sevi sinu Vihrijevu, i baci{e je Joavu. A on zaturbi u trubu, te se razido{e od grada svak u svoj {ator. A Joav se vrati u Jerusalim k caru.

20:23 A bija{e Joav nad svom vojskom Izrailjevom; a Venaja sin Jodajev bija{e nad Hetejima i Feletejima;

20:24 A Adoram bje{e nad dancima; a Josafat sin Ahiludov bje{e pametar;

20:25 Seja pisar; a Sadok i Avijatar sve{tenici.

20:26 I Ira Jairanin bje{e knez Davidu.

GLAVA 21

I bi glad za vremena Davidova tri godine zasopce. I David potra`i lice Gospodnje; a Gospod

mu re~e: to je sa Saula i s doma njegova krvni~oga, {to pogubi Gavaonjane.

21:2 Tada car sazva Gavaonjane i govori im. A Gavaonjani ne bjehu od sinova Izrailjevijeh, nego ostatak od Amoreja, kojima se bjehu zakleli sinovi Izrailjevi, ali Saul gleda{e da ih pobije revnuju}i za sinove Izrailjeve i Judine.

21:3 I re~e David Gavaonjanima: {ta da vam u~inim i ~im da vas namirim, da blagoslovite dostojanje Gospodnje?

21:4 A Gavaonjani mu reko{e: ne tra`imo ni srebra ni zlata od Saula ili od doma njegova, niti da se ko pogubi u Izrailju. A on re~e: {ta dakle velite da vam u~inim?

21:5 Tada reko{e caru: ko nas je potro i radio da nas istrijebi, da nas ne bude nigdje u me|ama Izrailjevijem,

21:6 Od njegovijeh sinova neka nam se da sedam ljudi da ih objesimo Gospodu u Gavaji Saula izbranika Gospodnjega. I re~e car: ja }u dati.

21:7 Ali car po{tjede Mefivosteja sina Jonatana sina Saulova radi zakletve Gospodnje, koja bi me|u njima, me|u Davidom i Jonatanom sinom Saulovijem.

21:8 I uze car dva sina Resfe k}eri Ajine, koje rodi Saulu, Armonija i Mefivosteja, i pet sinova Mihale k}eri Saulove, koje rodi Adrilu sinu Varzelaja Meola}anina.

21:9 I dade ih u ruke Gavaonjanima, a oni ih objesi{e na gori pred Gospodom; i sva sedmorica pogibo{e zajedno; a bi{e ubijeni prvijeh dana `etve, u po~etku je~mene `etve.

21:10 A Resfa k}i Ajina uze vre}u, i prostrije postijeni u po~etku `etve dokle ne pade na njih da`d sa neba, i ne dadija{e pticama nebeskim da padaju na njih danju ni zvjerima poljskim no}u.

21:11 I javi{e Davidu {ta u~ini Resfa k}i Ajina, ino~a Saulova.

21:12 I David otide te uze kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegova od gra|ana u Javisu Galadovu, koji ih bijahu ukrali s ulice Vet-Sanske, gdje ih objesi{e Filisteji kad ubi{e Filisteji Saula na Gelvuji.

21:13 I odnese odande kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegova, pa skupiše i kosti obježenijeh.

21:14 I pogreboše ih s kostima Saulovijem i Jonatana sina njegova u zemlji Venijaminovoj u Sili u grobu Kisa oca njegova, i uiniše sve kako zapovjedi car. Tako se poslije toga umilostivi Gospod zemlji.

21:15 I nastao opet rat između Filisteja i Izrailja, i David otiđe sa slugama svojim, i biše se s Filistejima tako da David susta.

21:16 Tada Jesvi-Venov, koji bježe od sinova Rafajevijeh, i u koplju mu bježe trista sikala mjedi, i imaše novo oružje, i da ubije Davida.

21:17 Ali mu pomože Avisaj sin Serujin, i udari Filistejina i ubi ga. Tada se zakleše ljudi Davidovi rekavši mu: nećemo s nama u boj da ne ugasimo vidjela Izrailjeva.

21:18 Poslije toga nastao opet rat s Filistejima u Govu; i tada Sivehaj Husanin ubi Safa, koji bijaše od sinova Rafajevih.

21:19 I opet nastao drugi rat u Govu s Filistejima; i tada Elhanan sin Jare-Oregimov Vitlejemac ubi brata Golijata Getejina, kojemu kopljača bježe kao vratilo.

21:20 I opet nastao rat u Gatu, gdje bijaše jedan čovjek vrlo visok, koji imaše po šest prsta na rukama i na nogama, svega dvadeset i četiri, i on bijaše tako čestit rod Rafajeva.

21:21 I ručaše Izrailja te ga ubi Jonatan sin Same brata Davidova.

21:22 Ta četvorica bijahu sinovi istoga Rafaja iz Gata, i pogiboše od ruke Davidove i od ruke sluga njegovijeh.

GLAVA 22

Izgovori David Gospodu riječi ove pjesme, kad ga izbavi Gospod iz ruku svojih neprijatelja njegovijeh i iz ruke Saulove;

22:2 I reče: Gospod je moja stijena i grad moj i izbavitelj moj.

22:3 Bog i stijena moja, u njega ću se uzdati, i tit moj i rog spasenja mojega, zaklon moj i utočište moje, spasitelj moj, koji me izbavlja od sile.

22:4 Prizivljem Gospoda, kojega valja hvaliti, i opraštam se neprijatelja svojih.

22:5 Jer obužeše me smrtni bolovi, potoci nevaljalijeh ljudi uplačiše me.

22:6 Bolovi grobni opkoliše me, stegoše me zamke smrtno.

22:7 U tjeskobi svojoj prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah, on ču me iz dvora svojega glas moj, i vika moja dođe mu do ušiju.

22:8 Zatrese se i pokoleba se zemlja, temelji nebesima zadrmaše se i pomjeriše se, jer se on razgnjevi.

22:9 Podiže se dim iz nozdrva njegovijeh i iz usta njegovijeh oganj koji prođe, i ivo ugljevlje otkakaše od njega.

22:10 Savi nebesa i sije; a mrak bijaše pod nogama njegovijem.

22:11 I sjede na heruvima i poletje, i pokazao se na krilima vjetrnijem.

22:12 Od mraka načini oko sebe čator, od mračinijeh voda, oblaka vazdušnijeh.

22:13 Od sijevanja pred njim goraše i ivo ugljevlje.

22:14 Zagrmje s nebesa Gospod, i vični pusti glas svoj.

22:15 Pusti strijele svoje, i razmetnu ih; munje, i razasu ih.

22:16 Pokazaše se dubine morske, i otkriše se temelji vasiljenoj od prijetnje Gospodnje, od dihanja duha iz nozdrva njegovijeh.

22:17 Tada pruži s visine ruku i uhvati me, izvukao me iz vode velike.

22:18 Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih neavidnika, kad bijahu jači od mene.

22:19 Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bio potpora.

22:20 I izvede me na prostrano mjesto, izbavi me, jer sam mu mio.

22:21 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po čisti ruku mojih dariva me.

22:22 Jer se dr`ah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svojega.

22:23 Nego su svi zakoni njegovi preda mnom, i zapovijesti njegovijeh ne uklanjam od sebe.

22:24 I bih mu vjeran, i ~uvah se od bezakonja svojega.

22:25 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po ~istoti mojoj pred o-ima njegovima.

22:26 Sa svetima postupa{ sveto, s ~ovjekom vjernijem vjerno;

22:27 S ~istijem ~isto postupa{, a s nevaljalijem nasuprot njemu.

22:28 Jer poma`e{ narodu nevoljnom, a na ponosite spu{ta{ o~i svoje i poni`ava{ ih.

22:29 Ti si vidjelo moje, Gospode, i Gospod prosvijetljuje tamu moju.

22:30 S tobom razbijam vojsku, s Bogom svojim ska~em preko zida.

22:31 Put je Bo`ji vjeran, rije~ Gospodnja ~ista. On je {tit svjema koji se uzdaju u nj.

22:32 Jer ko je Bog osim Gospoda? i ko je stijena osim Boga na{ega?

22:33 Bog je krijepost moja i sila moja, i ~ini da mi je put bez mane.

22:34 Daje mi noge kao u jelena, i na visine moje stavlja me.

22:35 U~i ruke moje boju, te lome luk mjedeni mi{ice moje.

22:36 Ti mi daje{ {tit spasenja svojega, i milost tvoja ~ini me velika.

22:37 [iri{ korake moje poda mnom, te se ne omi~u gle`nji moji.

22:38 Tjeram neprijatelje svoje, i potirem ih, i ne vra}am se dokle ih ne istrijebim.

22:39 I istrebljujem ih, i obaram ih da ne mogu ustati, nego padaju pod noge moje.

22:40 Jer me ti opasuje{ snagom za boj: koji ustanu na me, obara{ ih poda me.

22:41 Neprijatelja mojih ple}i ti mi obra}a{, i potirem nenavidnike svoje.

22:42 Obziru se, ali nema pomaga~a: vi~u ka Gospodu, ali ih ne slu}a.

22:43 Satirem ih kao prah zemaljski, kao blato po ulicama gazim ih i razme}em.

22:44 Ti me izbavlja{ od bune naroda mojega, ~uva{ me da sam glava narodima; narod kojega ne poznavah slu`i mi.

22:45 Tu|ini laskaju mi, ~uju}i pokoravaju mi se.

22:46 Tu|ini blijede, dr}u u gradovima svojim.

22:47 @iv je Gospod, i da je blagoslovena stijena moja. Da se uzvisi Bog, stijena spasenja mojega.

22:48 Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

22:49 Koji me izvodi iz neprijatelja mojih, i podi`e me nad one koji ustaju na me, i od ~ovjeka `estoka izbavlja me.

22:50 Toga radi hvalim te, Gospode, po narodima, i pojem imenu tvome,

22:51 Koji slavno izbavlja{ cara svojega, i ~ini{ milost pomazaniku svome Davidu i sjemenu njegovu dovijeka.

GLAVA 23

A ovo su po{ljednje rije~i Davidove: Re~e David sin Jesejev, re~e ~ovjek koji bi postavljen visoko, pomazanik Boga Jakovljeva, i ljubak u pjesmama Izrailjevim:

23:2 Duh Gospodnji govori preko mene, i besjeda njegova bi na mojem jeziku.

23:3 Re~e Bog Izrailjev, kaza mi stijena Izrailjeva: koji vlada ljudima neka je pravedan, vladaju}i u strahu Bo`ijem;

23:4 I bi}e kao svjetlost jutrenja, kad sunce izlazi jutrom bez oblaka, i kao trava koja raste iz zemlje od svjetlosti iza da`da.

23:5 Ako i nije taki dom moj pred Bogom, ipak je u~inio zavjet vje~an sa mnom, u svemu dobro ure|en i utvr|en. I to je sve spasenje moje i sva `elja moja, ako i ne da da raste.

23:6 A bezakonici }e svikoliki biti kao trnje po~upani, koje se ne hvata rukom.

23:7 Nego ko ho}e da ga se dohvati, uzme gvo`-|e ili koplja~u; i sa`i`e se ognjem na mjestu.

23:8 Ovo su imena junaka Davidovijeh: Josev-Vasevet Tahmonac prvi izme|u trojice; njemu milina bi udariti kopljem na osam stotina i pobi ih ujedanput.

23:9 Za njim Eleazar sin Dodona sina Ahohova, izme|u tri junaka koji bijahu s Davidom, i osramotit}e Filisteje skupljene na boj, kad Izrailjci otido}e;

23:10 On se podi`e, i bi Filisteje dokle mu se ruka ne umori i uko~i se pri ma~u; i Gospod dade veliko spasenje onaj dan, te se narod vrati za njim samo da pokupi plijen.

23:11 A za njim Sama sin Agejev Araranin; kad se Filisteji skupi}e u gomilu, i ondje bje}e njiva puna le}a, i narod pobje`e od Filisteja,

23:12 Stade usred njive, i odbrani je, i pobi Filisteje, i Bog dade veliko spasenje.

23:13 I ta tri prva izme|u trideset si|o}e i do|o}e o`etvi k Davidu u pe}inu Odolamsku, kad vojska Filistejska staja}e u okolu u dolini Rafajskoj.

23:14 A David bija}e onda u gradu, i bje}e onda stra`a Filistejska u Vitlejemu.

23:15 A David za`elje, i re~e: ko bi mi donio vode da pijem iz studenca Vitlejemskoga {to je kod vrata!

23:16 Tada ona tri junaka prodrije}e kroz oko Filistejski, i zahvati}e vode iz studenca Vitlejemskoga {to je kod vrata, i doneso}e i dado}e Davidu; ali on je ne htje piti, nego je proli pred Gospodom;

23:17 I re~e: ne daj Bo`e da bih to u~inio. Nije li to krv ovijeh ljudi, koji ne mare}i za `ivot svoj ido}e. I ne htje piti. To u~ini}e ova tri junaka.

23:18 I Avisaj brat Joavov sin Serujin bje}e prvi izme|u trojice; on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih, i proslavi se me|u trojicom.

23:19 Izme|u te trojice bje}e najslavniji, i posta im poglavar; ali one trojice ne sti`e.

23:20 I Venaja sin Jodajev, sin ~ovjeka junaka, velik djelima, iz Kavseila; on pogubi dva junaka Moavska, i si}av ubi lava u jami kad bje}e snijeg.

23:21 On ubi i jednoga Misirca, znatna ~ovjeka; ima}e Misirac koplje u ruci, a on izide na nj sa {ta-

pom, i istr`e Misircu koplje iz ruke, i ubi ga njegovijem kopljem.

23:22 To u~ini Venaja sin Jodajev, i bi slavan me|u ova tri junaka.

23:23 Bje}e najslavniji izme|u tridesetorice, ali one trojice ne sti`e; i David ga postavi nad patiocima svojim.

23:24 Asailo brat Joavov bje}e me|u tridesetoricom, a to bjehu: Elhanan sin Dodonov iz Vitlejema,

23:25 Sama Aro|anin, Elika Aro|anin.

23:26 Helis Fal}anin, Ira sin Ikisov Tekojanin,

23:27 Avijazer Anato}anin, Mevunej Husa}anin,

23:28 Salmon Aho{anin, Maraj Netofa}anin,

23:29 Heled sin Vanin Netofa}anin, Itaj sin Rivajev iz Gavaje sinova Venijaminovih,

23:30 Venaja Piratonjanin, Idaj iz doline Gasa.

23:31 Avi-Alvon Arva}anin, Azmavet Varumljanin,

23:32 Elijava Salvonjanin, Jonatan od sinova Jasinovih,

23:33 Sama Araranin, Ahijam sin Sararov Araranin,

23:34 Elifelet, sin Asveja Maha}anina, Elijem sin Ahitofela Gilonjanina.

23:35 Esraj Karmilac, Farej Arvljanin,

23:36 Igal sin Natanov iz Sove, Vanija od Gada,

23:37 Selek Amonac, Naraj Viro}anin, koji no}a}e oru`je Joavu sinu Serujinu,

23:38 Ira Jetranin, Gariv Jetranin,

23:39 Urija Hetejin; svega trideset i sedam.

GLAVA 24

A Gospod se opet razgnjevi na Izrailja, i nadra`i Davida na njih govore}i: hajde izbroj Izrailja i Judu.

24:2 I re~e car Joavu, vojvodi svom: pro|i po svijem plemenima Izrailjevijem od Dana do Virsaveje, i izbrojte narod, da znam koliko ima naroda.

24:3 A Joav re~e caru: neka doda Gospod Bog tvoj k narodu koliko ga je sad jo{ sto puta toliko, i

da car gospodar moj vidi svojim o~ima; ali za{to car gospodar moj ho}e to?

24:4 Ali rije~ careva bi ja~a od Joava i vojvoda; i otide Joav i vojvode od cara da prebroje narod Izrailjev.

24:5 I pre{av{i preko Jordana stado}e u oko u Aroiru, s desne strane grada, koji je na sredini potoka Gadova, i kod Jazira.

24:6 Potom do|o}e u Galad, i u donju zemlju Odsiju, a odatle otido}e u Dan-Jan i u okolinu Sidonsku.

24:7 Potom do|o}e do grada Tira i u sve gradove Jevejske i Hananejske; i otido}e na ju`nu stranu Judinu u Virsaveju.

24:8 I obi{av{i svu zemlju vrati}e se u Jerusolim poslije devet mjeseci i dvadeset dana.

24:9 I Joav dade caru broj prepisanoga naroda; i bje}e od Izrailja osam stotina tisu}a ljudi za vojsku koji mahahu ma~em, a ljudi od Jude pet stotina tisu}a.

24:10 Tada Davida taknu u srce, po{to prebroji narod, i re~e David Gospodu: sagrije{ih veoma {to to uradih. Ali, Gospode, uzmi bezakonje sluge svojega, jer veoma ludo radih.

24:11 A kad David usta ujutru, do|e rije~ Gospodnja Gadu proroku, koji bija}e Davidu vidjelac, i re~e:

24:12 Idi i ka`i Davidu: ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi jedno da ti u~inim.

24:13 I do|e Gad k Davidu, i kaza mu govore{i: ho}e{ li ti da bude sedam gladnijeh godina u zemlji tvojoj, ili da bje`i{ tri mjeseca od neprijatelja svojih i oni da te gone, ili da bude tri dana pomor u tvojoj zemlji? Sad promisli i gledaj {ta }u odgovoriti onome koji me je poslao.

24:14 A David re~e Gadu: u tjeskobi sam ljutoj; ali neka zapadnemo Gospodu u ruke, jer je milost njegova velika; a ljudima da ne zapadnem u ruke.

24:15 I tako pusti Gospod pomor na Izrailja od jutra do odre|enoga vremena, i pomrije naroda od Dana do Virsaveje sedamdeset tisu}a ljudi.

24:16 A kad an|eo pru`i ruku svoju na Jerusolim da ga ubija, sa`ali se Gospodu sa zla, i re~e an-

|elu koji ubija}e narod: dosta, spusti ruku. A an|eo Gospodnji bija}e kod gumna Orne Jevusejina.

24:17 A David kad vidje an|ela gdje bje narod, progovori i re~e Gospodu: evo, ja sam zgrije{io, ja sam zlo u~inio, a te ovce {to su u~inile? neka se ruka tvoja obrati na mene i na dom oca mojega.

24:18 Potom opet do|e Gad k Davidu isti dan, i re~e mu: idi, na~ini Gospodu oltar na gumnu Orne Jevusejina.

24:19 I otide David po rije~i Gadovoj, kako Gospod zapovjedi.

24:20 Tada Orna obazrev{i se ugleda cara i sluge njegove gdje idu k njemu; i otide Orna i pokloni se caru licem do zemlje,

24:21 I re~e: {to je do{ao car gospodar moj sluzi svojemu? A David re~e: da kupim od tebe to gumno, da na~inim na njemu oltar Gospodu da bi presta pomor u narodu.

24:22 A Orna re~e Davidu: neka uzme car gospodar moj i prinese na `rtvu {to mu je volja; evo volova za `rtvu paljenicu, i kola i jarmova volujskih za drva.

24:23 Sve to dava}e caru Orna kao car, i re~e Orna caru: Gospod Bog tvoj neka te milostivo primi.

24:24 A car re~e Orni: ne; nego }u kupiti od tebe po cijeni, niti }u prinijeti Gospodu Bogu svojemu `rtve paljenice poklonjene. I tako kupi David gumno i volove za pedeset sikala srebra:

24:25 I ondje na~ini David oltar Gospodu, i prinese `rtve paljenice i `rtve zahvalne. I Gospod se umilostivi zemlji, i presta pomor u Izrailju.